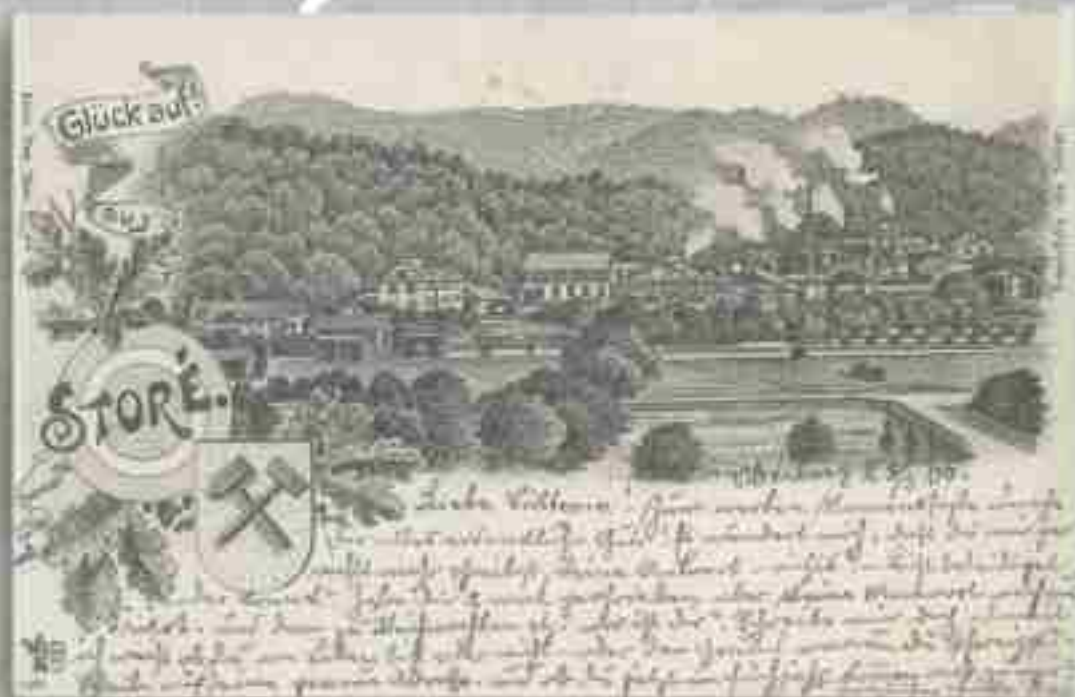

Štorski občan

Štorski občan

SPOŠTOVANE OBČANKE IN OBČANI OBČINE ŠTORE

Občinski praznik Občine Štore letos praznujemo desetič ter s tem obeležujemo deseto obletnico obstoja Občine Štore. Pomembne obletnice, ki se jih je primerno spomniti v teh prazničnih dneh, pa so predvsem:

- 9. maja je minilo 60 let od konca druge svetovne vojne,
- v prvih pomladnih mesecih je minilo 15 let od prvih demokratičnih volitev v Sloveniji,
- s 1.1.2005 mineva 10 let od ustanovitve Občine Štore,
- s 1.5.2005 mineva leto, odkar je Slovenija postala polnopravna članica EU

Torej, mnogo razlogov za praznovanje. Ker pa je pred nami 1. junij dan, ko Občina praznuje, želim povedati nekaj pozitivnih in tudi negativnih videnj ob 10-obletnici obstoja Občine Štore.

Zakonodaja, ki je bila novim občinam vsaj v začetku posebej naklonjena, nam je omogočila, da smo prva leta obstoja občine lahko postorili marsikaj. Štore so v zadnjem desetletju doživele veliko pretresov, kot veliki industrijski kraj, ki je bil pred leti gigand celjskega gospodarskega bazena. Tranzicija je prinesla, da je nekdanja železarna dobila nove lastnike, v kraju pa bo železarstvo ostalo posledično tudi zaradi železarske trme še naprej vodilna industrijska panoga. Kraj Štore pa ostaja železarski, trenutno eden redkih, če ne celo edini kraj v Sloveniji, kjer je tranzicija dobesedno zaključena. Železarstvo kot vodilna panoga v kraju doživlja vzpon v slovenskem kot evropskem merilu.

Občini ostaja kot neurejen še vedno kulturni dom, nerešeno vprašanje nekdanjega dijaškega doma predvidoma doma starejših krajanov, nadvoza Lipa in še kaj, kar teži občino in njene prebivalce, pa je v tej fazi za kraj nedosegljivo.

V predprazničnih dneh se je lepo spomniti prijetnih trenutkov in pridobitev preteklih 10 let v trdnem upanju, da je pred nami boljši čas, ki nam bo omogočil dodatni napredek.

Ob 10-letnici Občine Štore in občinskem prazniku iskreno čestitamo vsem občankam in občanom, kakor tudi vsem tistim, ki sodelujete z našim krajem.

FRANC JAZBEC
Župan Občine Štore

Štorski občan

KAZALO

AKTUALNI DOGODKI	3
ZGODILO SE JE	7
O DELU DRUŠTEV	9
TURISTIČNO DRUŠTVO ŠTORE	12
SREBRNE NITI	15
UTRINKI IZ ŠOLE	16
PRISPEVKI O...	20
VABILA IN OBVESTILA	23

Slike Štor na naslovnici in predzadnji strani so iz osebnega arhiva župana, na zadnji strani pa je posnetek iz zraka danes.

Štorski OBČAN izhaja v nakladi 1550 izvodov. Poština plačana pri pošti Štore. Na osnovi Zakona o davku na dodano vrednost (Ur. l. RS št. 89/98, 17/00, 19/00, 27/00, 66/00) se za glasilo plačuje 20% davek na dodano vrednost.

OBČINA ŠTORE

Cesta XIV. divizije 15
3220 ŠTORE

e-mail: tajnistvo@store.si
Tel: (03) 780 38 40
Fax: (03) 780 38 50
<http://www.store.si>

Uradne ure: ponedeljek: 8.00 do 12.00 in 13.00 do 15.00
sreda: 8.00 do 12.00 in 13.00 do 17.00
petek: 8.00 do 13.00

Odbor za izdajo časopisa si pridržuje pravico do sprememb in krajšanja prispevkov, če je le to potrebno. Prispevke s fotografijami za naslednjo številko Štorskega občana pošljite po pošti, na disketi ali na naslov elektronske pošte: tajnistvo@store.si.

Prispevki niso lektorirani.

Odgovorna urednica:
Uredniški odbor:

Ivanka Tofant
Ivanka Tofant, Jožica Krajnc,
Vlasta Prevolšek, Mojca Korošec
Dušan Volavšek

Oblikovanje, priprava in tisk:

Unigrafika®
Cesta na Pečovje 5 - 3220 Štore

Poština plačana pri pošti Štore. Na osnovi Zakona o davku na dodano vrednost (Ur. l. RS št. 89/98, 17/00, 19/00, 27/00, 66/00) se za glasilo plačuje 20% davek na dodano vrednost.

Jože KRAGELJ JOK, podžupan

Praznik naše lokalne skupnosti, Občine Štore, 1. junij, praznujemo v najlepšem letnem času.

Temu dejstvu na ljubo in seveda delovnim rezultatom, ki jih vsak občan,

ki jih hoče videti, lahko zaznava, želimo naš skupni praznik proslaviti kar najlepše.

Osrednja svečanost s kratkim kulturnim programom in s podelitvijo letošnjih občinskih odličij

bo v torek, dne 31.05.2004 ob 19.00 uri, v Osnovni šoli Štore,

kulturna in športna dogajanja pa se bodo zvrstila v tednu pred in tednu po prazniku

z zaključnima prireditvama

"RJA FEST" na nogometnem igrišču na Lipi 18.06.2005

in PEVSKA REVIJA "OD DRAVE DO SAVE " 4. junij v OŠ Štore.

Obe naši godbi (pričakujemo) bosta igrali na običajnih mestih, vse ostale pa prosimo, da se vključijo s svojimi prireditvami v praznični program in nas občane o tem predhodno obvestijo.

VABILO

OBČINA ŠTORE

vabi na

OSREDNJO SVEČANOST OB OBČINSKEM PRAZNIKU OBČINE ŠTORE,

ki bo v torek, 31.05.2005
ob 19.00 uri v dvorani OŠ Štore.

V programu proslave bosta sodelovala
ansambel PREŽIN in
EXTRA BAND GLASBENE ŠOLE CELJE
dirigent: Bojan Logar

Poskrbljeno bo za humor in prijetno vzdušje.

Osrednji dogodek pa bo podelitev občinskih priznanj
letošnjim nagrajencem.

Na proslavo našega skupnega praznika vabimo
vse občanke in občane Štor.
Vstop prost.

priprave na trgatve in kletarjenje. Po potrebi in skladno z zakonodajo organizirajo tečaje za kletarjenje in stekleničenje vin ter tečaje za škropljenje in varstvo rastlin. V lanskem letu so sodelovali na prireditvi Podeželje v Celju, kjer so promovirali tako društvo kot tudi Občino Štore. Vsako leto organizirajo pokušino vin v okviru društva, marca leta 2004 pa so v Prožinski vasi prvič organizirali tudi uradno ocenjevanje vin, na katerem je bilo podeljenih veliko srebrnih in zlatih priznanj, kar je vsekakor zasluga vsakega posameznega vinogradnika, predvsem pa društva, ki skrbi za teoretično in praktično izobraževanje vinogradnikov.

MATJAŽ ŠTANCAR

Predlagatelj: Športno kulturno društvo Rudar Pečovje

Matjaž Štancar je od malih nog član Športnega društva Kovinar. Kruh si je med drugim služil pri prvoligaših, kot sta Publikum in Šmartno, kljub temu pa si je vzel čas za Štorovčane in z njimi zaigral v občinski ligi malega nogometa in s tem dvignil kvaliteto malega nogometa v Štorah. V Športnem društvu Kovinar strokovno vodi ekipo trenerjev in organizira treninge vseh kategorij. V tekmovalnem letu 2000/2001 je ekipa kadetov osvojila prvo mesto, v letu 2001/2002 so prvo mesto osvojili starejši dečki, v letu 2002/2003 pa je ekipa mladincev pod njegovim strokovnim vodstvom postala prvak medobčinske nogometne zveze. V tekmovalnem letu 2003/2004 je članska ekipa postala prvak Medobčinske nogometne lige. S tem si je priborila nastop v dodatnih kvalifikacijah za 3. Slovensko nogometno ligo vzhod, katere je uspešno prestala. Sedaj kot novinec uspešno nastopa v 3.SNL-V.

PROSTOVOLJNO GASILSKO DRUŠTVO SVETINA

Predlagatelj: Komisija za odlikovanja Občina Štore

PGD Svetina je najmlajše štorsko gasilsko društvo. Je strokovno dobro usposobljeno in v letih trajanja nove občine tudi zadovoljivo opremljeno z orodjem. Njegovi člani so krajanji okoliških zaselkov, ki svoje znanje in veščine gasilstva nenehno izpolnjujejo. Med prvimi so zraven, ko je treba reševati posest pred ujmami in požari, posebej so se odlikovali pri zadnji poplavi v Štorah. Sledijo utripu svojega kraja Svetina in so zanesljivo faktor pomoči ljudem v vsakem oziru, zaradi česar jih za njihovo aktivnost odlikujemo z Bronastim grbom Občine Štore.

DOBITNIKI PRIZNANJ OB LETOŠNJEM OBČINSKEM PRAZNIKU

BRONASTI GRB OBČINE ŠTORE

prejmejo:

VINOGRADNIŠKO DRUŠTVO »POLIČ« ŠTORE

Predlagatelj: Športno kulturno društvo Rudar Pečovje

Obrazložitev:

Vinogradniško društvo »Polič« je bilo ustanovljeno leta 1998, kar pomeni, da deluje že sedmo leto. Članstvo se povečuje iz leta v leto, tako da je trenutno včlanjenih in aktivnih cca 70 članov. Društvo vsako leto organizira predavanja in praktične prikaze obrezovanja vinske trte, varstva in prehrane vinske trte,

SREBRNI GRB OBČINE ŠTORE

prejmejo:

PROSTOVOLJNO GASILSKO DRUŠTVO ŠTORE

Predlagatelj: Srečko Križanec

Prostovoljno gasilsko društvo Štore je bilo ustanovljeno 23. avgusta 1945 kot industrijska gasilska četa Železarne Štore in tako letos slavi 60 let delovanja. V nekaj letih po ustanovitvi je gasilsko društvo štelo že okoli sto članov, saj so se v gasilske vrste poleg moških vključevale tudi ženske ter pionirji in mladinci. V teh letih delovanja so se spopadli s številnimi požari tako v tovarni kot v bližnji in daljni okolici ter pomagali ob raznih nesrečah in poplavah. V vseh letih obstoja so se člani nenehno izpopolnjevali in dosegali vidne in zavidljive uspehe. V gasilskem domu so prirejali različna družabna srečanja, predavanja, letne konference, izobraževanja itd, na različnih tekmovanjih pa so dosegali izjemne rezultate tako v domovini kot v tujini in prejeli mnoga priznanja, pohvale, nagrade in pokale.

**PROSTOVOLJNO GASILSKO DRUŠTVO
PROŽINSKA VAS**

Predlagatelj: Komisija za odlikovanja Občine Štore

Prostovoljno gasilsko društvo Prožinska vas datira svoj začetek v letu 1938 in je torej najstarejše društvo v Občini Štore. Ne le na svojem gasilskem terenu, tudi v vseh drugih stvareh, kjer je potrebna akcija, nudi pomoč svojemu ožjemu zaselku Prožinska vas in širši lokalni skupnosti. Vedno žanje uspehe na lokalnih in državnih tekmovanjih in je edino štorsko gasilsko društvo, ki se je doslej na kvalitetni osnovi udeležilo gasilske olimpiade.

Društvo je pred petimi leti že prejelo Bronasti grb Občine, s tem predlogom za Srebrni grb PGD Prožinska nagrajujemo za kontinuirano delo v dobro vseh ljudi Občine Štore.

25 LET ZDRAVSTVENEGA DOMA V ŠTORAH

Franc JAZBEC

Župan Občine Štore

Ko pobrskamo po spominu in ugotavljamo, kako so Štore prišle do objekta zdravstveni dom, ne moremo mimo dejstva, da je zrasel v času, ko je gospodarstvo v Štorah doživljalo največji razcvet. Več kot 3.500 zaposlenih v železarstvu je do poznih 70 let iskalo zdravstvene usluge v Celju. Pozna 70-leta leta pa so bila tudi leta samoprispevkov, ko smo krajan in občani velikodušno prispevali k izgradnji infrastrukture.

Tako je bilo tudi v Štorah. Iz sredstev samoprispevka so bili grajeni osnovna šola, vrtec in tudi Zdravstveni dom Štore. Pospešen gospodarski razvoj, večanje števila zaposlenih in posledično tudi števila prebivalcev v Štorah je narekovalo tudi potrebo po novem, sodobnem objektu zdravstvenega doma. Takratna struktura KS Štore pod vodstvom sedaj žal že pokojnega g. Jožeta Gabrščka in takratni krajevni odbor socialistične zveze pod vodstvom gospe Sonje Ocvirk skupaj s sodelavci, ki so sestavljali takoimenovani gradbeni odbor, ing. Starc, g. Žmahar, g. Zelič, dr. Marjan Hrušovar kot takratni zdravnik in vodja starega ZD Štore gospa Vilma Cvikel ter celjski sekretar SIS za zdravstvo g. Vlado Koštrin so samo nekatera imena, ki imajo nedvomno zasluge, da je pobuda, ki se je

rojevala v drugi polovici 70 let, uspela in se je v pomladanskih mesecih leta 1978 postavil temeljni kamen, prej kot v dveh letih, torej spomladi 1980. Leta, pa objekt zdravstvenega doma Štore tudi svečano predal svojemu namenu.

Štore so na zdravstvenem področju ogromno pridobile. Zraven osnovnega primarnega zdravstvenega varstva, medicine dela, ki ima v Štorah od takrat poseben sloves ter zobozdravstva je v objektu dobila svoj prostor tudi lekarna. Združena sredstva štorskega gospodarstva železarne in sredstva zbrana s samoprispevkom, so kraju doprinesla objekt in zdravstveno ustanovo, ki je vsaj ob začetku imela samostojni status TOZD in skozi naslednja leta doživela kar nekaj reorganizacij tako na dejanskem kot statusnem področju.

Z veseljem pa ugotavljam, da je ustanova neglede na svoj status vseh preteklih 25 let znala in tudi poskrbela za kvalitetne usluge tistim, ki jim je namenjena, torej pacientom: tako krajanom, občanom zdajšnje štorske občine kot tistim, ki teritorialno pripadajo temu zdravstvenemu domu ter tudi bivšim in sedanjim zaposlenim na tovarniškem dvorišču nekdanje železarne.

Zdravstveni dom deluje od leta 1986 kot samostojna enota J.Z. ZD Celje z dvema zdravnikoma medicine dela, dvema zdravnikoma splošne medicine in trenutno s tremi zobozdravniki, od katerih je eden zasebnik. Omenjena ekipa zdravnikov in pripadajočega zdravstvenega osebja trenutno skrbi za 6.500 zavarovancev, ki imajo izbranega zdravnika v Štorah, ter 3.000 zaposlenih, za katerih zdravje skrbijo zdravstveni delavci in zdravniki tega doma.

Kljub želji in obljubami, ki smo si jih zadali z vodstvom J.Z. Celjske lekarne, pa ne morem mimo tega, da omenim tudi ta del dejavnosti, ki se opravlja v prostorih objekta, zgrajenega pred 25 leti z denarjem štorskega gospodarstva in samoprispevkom. V biltenu, ki je izšel ob 25-letnici tega objekta, je med drugim zapisan tudi prispevek gospe magistre Svetke Hribernik, ki govori o delu in uspehih štorske lekarne in povzema dejansko stanje v tej ustanovi v Štorah v zadnjih 25-letih. Odmislimo zaplete, ki so se pojavili v zadnjih nekaj mesecih in bodo štorsko lekarno pripeljali v zasebne roke. To pa ne pomeni plačevanja storitev in zdravil, kot želijo nekateri hudomušno prikazati delo občine in moje osebno delo. Lastnina, ki je nesporna in ustanoviteljske pravice v nekem javnem zavodu so zakonsko zelo jasno opredeljene in jih je moč razumeti samo tako, kot so zapisane. Razumevanje teh pravic vsak po svoje pa neminovno pripelje do tega, da se je lepše raziti na miren način.

Lokalna skupnost občina je samoupravna skupnost, katere naloga je med drugim tudi, da na primeren in zakonit način organizira osnovno zdravstveno varstvo in tudi lekarniško dejavnost. Vse to pa je v Štorah organizirano, že več kot 6 let je urejena tudi delitvena bilanca med pravnimi nasledniki bivše Občine Celje. Neurejena pa še žal ostajajo vprašanja medsebojnih pravic in obveznosti med Občino Štore, J.Z. ZD Celje in J.Z. Celjske lekarne. To delo je torej pred nami in ga bo potrebno opraviti še v tem letu, v izogib samovolji po enostranskem reševanju problemov. Opredeljena razmerja bodo dodaten garant, da se nivo zdravstvenih storitev in uslug v Štorah ne bo spreminjal, nikakor pa ne na nižji nivo.

Da smo v Štorah zadovoljni z delom zdravstvenega osebja in ustanove nasploh, kljub posameznim pripombam na tisti del, ki se tiče zobozdravstva, je dokaz, da je občinski svet Zdravstvenemu domu Štore že v letu 1998 podelil srebrni grb Občine Štore za nesebično delo.

NE POZABITE NA VARNOST !

Ivan PRELOG, vodja policijskega okoliša

Naloga policije ni samo iskanje storilcev kaznivih dejanj, temveč tudi preventivna dejavnost. V ta namen vam podajamo nekaj napotkov o tem, da ne bi postali žrtve kaznivega dejanja.

Da zmanjšate možnost tatvine denarnice, vam svetujemo:

- v njej imejte čim manj gotovine
- nosite jo vedno na istem mestu, po možnosti v notranjem žepu z zadrgo
- čim manj razkazuje njeno vsebino, ne odlagajte jo v nakupovalne vozičke, košare, blagajniške pulte in podobno
- če morate nositi večjo količino gotovine, si zagotovite spremstvo

Da zmanjšate možnost tatvine torbice, vam svetujemo:

- v njej nosite le najnujnejše dokumente in predmete
- denar, čeke, kreditne kartice in dokumente nosite raje v notranjih žepih
- če nosite torbico čez ramo, naj bo stisnjena pod roko, ali pa jo nosite spredaj, da bo zadrga ali zapiralo obrnjeno proti telesu
- priporočamo torbice, ki se nosijo okoli pasu
- posebna previdnost je potrebna pri odlaganju torbice na klopi v parku, v lokalu ipd.

Da zmanjšate možnost tatvine denarja pri bankomatu, vam svetujemo:

- po možnosti uporabljajte bankomate v zaprtih prostorih
- če ugotovite, da vas kdo opazuje ali vam sledi, denarja raje ne dvignite
- bodite zelo pozorni, če vas takoj po dvigu denarja kdo prične ogovarjati ali kaj spraševati
- preden se obrnete od bankomata, denar varno spravite

NE TVEGAJTE SVOJEGA ZDRAVJA:

Če ste klub vsemu samozaščitnemu obnašanju postali žrtev kaznivega dejanja, ne tvegajte!

- še vedno je bolje, da ste ostali brez denarnice, torbice, kot pa da se nasilnemu storilcu upirate ter tako tvegate morebitno poškodbo ali celo življenje
- storilca si skušajte čim podrobneje ogledati, da bi ga lahko opisali / starost, višina, oblačila/, zapomnite ali zapišite si znamko, barvo ter morebitno registrsko številko vozila

Z upoštevanjem naših priporočil boste tudi sami veliko storili za lastno varnost.

Če želite policijo obvestiti o kakršnem koli varnostnem pojavu ali dogodku in želite ostati anonimni, pokličite brezplačno telefonsko številko 080 1200.

PREHRANA TULI

Dušan VOLAVŠEK

Odtistihmal, ko je človek spoznal ogenj, ga uporablja tudi za pripravo hrane. Že v pradavnini so ljudje ugotovili, da z njim lahko spreminjajo videz, barvo, vonj in okus hrane, ki je toplotno pripravljena postala privlačnejša in okusnejša. Šele veliko pozneje so ugotovili, da toplotna obdelava ne spremeni le senzoričnih lastnosti živil, ampak povzroči tudi mnoge kemične spremembe, ki med drugim olajšajo njihovo prebavljivost. Zaradi vsega tega hrano še danes v največji meri obdelujemo toplotno, oziroma s kuhanjem pripravljamo različne jedi.

Ena izmed takšnih priprav se vrši tudi v bivši štorski pekarni. Od novega leta se namreč na tej lokaciji odvija priprava obrokov za širši krog ljudi. Podjetje mi je na kratko predstavila moja sogovornica ga. Violeta Kovačič, ki v podjetju skrbi za vsa administrativna opravila.

V uvodu bi vas poprosil za kratko predstavitev vašega podjetja?

Podjetje je bilo ustanovljeno s 1. 1. 2005. Svoj sedež imamo v Murski Soboti, vsa dejavnost podjetja pa se odvija na lokaciji v Štorah. Trenutno imamo 17 zaposlenih.

Katera je vaša osnovna dejavnost?

Naša osnovna dejavnost je proizvodnja in distribucija hrane. To pomeni, da hrano pripravljamo iz svežih sestavin, obrok skuhamo in ga s pomočjo termos posod dostavimo na zeleno lokacijo. Naša distribucija pa zajema predvsem podjetja na lokaciji bivše Železarne Štore.

Kaj vas je vodilo na to lokacijo?

Vodila nas je predvsem odlična lokacija in velik potencial za našo dejavnost. V tem smo videli svojo poslovno priložnost.

Ste morda imeli kakšno željo obnoviti pekarsko dejavnost v Štorah, glede na to, da ste svojo dejavnost umestili v njihove bivše prostore?

Že od vsega začetka smo imeli v mislih našo osnovno dejavnost; torej pripravo hrane. Zato smo te prostore v celoti prenovili in jih uredili tako, da smo zadostili vsem strogim zahtevam inšpekcijskih služb. Poleg kuhinje smo uredili še jedilnico, ki sprejme okrog trideset ljudi.

Kakšen je delavnik v vašem podjetju?

Vsi, ki se neposredno ukvarjajo s pripravo hrane, delajo od 5. ure zjutraj do 2. ure ponoči. Skoraj bi lahko rekli non stop. Obrok v naši jedilnici pa je možno dobiti med 9. in 16. uro vsak delovni dan, razen ob sobotah, nedeljah in praznikih.

Kakšna je vaša ponudba?

Trenutno pripravljamo 4-5 menijev dnevno. Na delilni liniji v naši jedilnici pa je možno dobiti dva menija. Ta ponudba se v

praksi odvija približno en mesec. Poleg toplih obrokov pripravljamo tudi hladne malice. Hrano pa pripravimo tudi za zaključene družbe in jim hrano dostavimo na zeleno mesto.

Domača kuhinja Slovencev je bogata. Iz nje lahko danes črpamo številne jedi in zamisli za bolj zdravo in uravnoteženo prehrano. Ali vi morda pobirate ideje iz tradicionalne kuhinje?

Tudi mi se navdušujemo nad tradicionalno slovensko kuhinjo. Ideje za naše jedi pa prispevajo vsi zaposleni, torej so kreativni soustvarjalci jedilnikov. Predvsem pa se trudimo, da je naša prehrana čim bolj pestra in lahko prebavljiva ne preveč začinjena ter da se naši obroki ne ponavljajo prehitro.

Ali se ukvarjate s pripravo alternativne prehrane, recimo vegetarijanske prehrane, bioprehrane?

Pripravljamo vegetarijanske obroke za vse, ki imajo takšno filozofijo prehranjevanja. Hrano pripravljamo tudi za dializni center Celje, kjer se moramo prilagajati njihovim potrebam po dietnih obrokih. Tako nam priprava alternativne prehrane ni tuja, prav nasprotno, vedno znova nam predstavlja izziv.

Vsako podjetje ima vizijo za bližnjo ali daljno prihodnost. Kakšna je vizija vašega podjetja?

V prvi vrsti se trudimo, da si pridobimo ISO standard, ki predpisuje visoke zahteve po sledljivosti in kvaliteti pripravljene in distribuirane prehrane. Poleg obstoječih strank se trudimo pridobiti še nove in našo dejavnost približati ljudem na širšem celjskem območju. Za starejše bralce lokalnega časopisa pa bo verjetno zanimiva informacija, da bi jim radi ponudili dostavo toplih obrokov na njihov dom.

Mislite da imamo Slovenci dobre prehrabene navade?

Na to vprašanje bom morala odgovoriti z negativnim prizvokom. Za slabe prehrabene navade pa je vsekakor kriv prehter tempo življenja in nepravilno razporejeni dnevni obroki.

V želji, da z vašo dejavnostjo in ekipo ljudi, ki so del vašega podjetja, pripomorete k boljšim prehrabnim navadam, se vam zahvaljujem za čas in informacije, ki ste jih poklonili našim bralcem. Če so se vam ob prebiranju prispevka porodila vprašanja, na katera niste dobili zadovoljivega odgovora, oziroma se želite prepričati o pestrosti in okusnosti njihove hrane, pokličite na telefon (03) 780 26 70 in z veseljem vam bodo pomagali.

PRIPRAVLJA SE DOPOLNITEV ZAKONA O VOJNIH VETERANIH

Predsednik ZVVS
Srečko KRIŽANEC

Pripravlja se dopolnitev Zakona o vojnih veteranih, ki bo zajel širši del ljudi, ki so sodelovali v osamosvojitveni vojni za Slovenijo. Iz tega boste lahko razbrali natančno, kje ste sodelovali in si potem na podlagi tega zakona uredili status veterana.

Do sedaj je bil Zakon o veteranih izjemno mačehovski do nekaterih pripadnikov Civilne in Narodne zaščite ter do pripadnikov, ki so opravljali kurirska dela. Te krivice bodo z novim zakonom popravljene.

POVZETEK OSNUTKA IZ ZAKONA O VOJNIH VETERANIH
V 2.členu se za šesto alineo doda nova sedma alinea. Sedma alinea se glasi:

“- vojni veteran je tudi oseba, ki je v vojaški agresiji na Republiko Slovenijo v času od 26.06.1991 do 18.07.1991 opravljala naloge oziroma dolžnosti pri obrambi Republike Slovenije kot:

- delavec upravnega organa, pristojnega za obrambne zadeve, ki je opravljal upravne in strokovne naloge s področja obrambe in zaščite;
- delavec, zadolžen za obrambne priprave republiških upravnih organov, ki je po odločitvi republiške koordinacijske skupine usklajeval obrambne aktivnosti iz pristojnosti tega organa
- pripadnik službe za opazovanje, obveščanje IN PRIPADNIK OBČINSKEGA KURIRSKEGA SISTEMA, KI JE NA OBMOČJIH OBOROŽENIH SPOPADOV NEPOSREDNO OPRAVLJAL OBRAMBNE NALOGE
- najodgovornješi član občinskega izvršnega sveta, OBČINSKEGA UPRAVNEGA ORGANA in poverjeništev, ki je na območjih OBOROŽENIH SPOPADOV neposredno opravljal obrambne naloge za potrebe TO in policije;
- član štaba za civilno zaščito ter njihovih specializiranih enot, ki je opravljal obrambne naloge na območjih oboroženih spopadov;
- voznik ali zdravstveni delavec v reševalnih vozilih nujne medicinske pomoči, član operativnega sestava gasilske organizacije, ki je neposredno opravljal naloge zaščite in reševanja med oboroženimi spopadi;
- obveznik delovne dolžnosti v podjetjih posebnega pomena, ki je dejansko izvajal naloge po odločitvi republiške koordinacijske skupine in koordinacijskih podskupin;
- delavci RTV Slovenije, Oddajniki in zveze, ki so opravljali najodgovornejše naloge na oddajniških napravah, pomembnih za obveščanje javnosti, v času od 27.06. do 18.07.1991,
- novinarji in novinarke, zaposleni pri izdajateljih javnih glasil (časopis, radio, televizija), ki so v času od 27.06. do 18.07.1991 opravljali naloge na področju obveščanja javnosti na območjih oboroženih spopadov,
- državljan Republike Slovenije, ki je na zahtevo poveljstev in poveljnikov štabov TO ter policije neposredno sodeloval pri: pogajanjih, zbiranju obveščevalnih podatkov, izvajanju oskrbe, oviranju komunikacij, utrjevanju poveljniških mest in obrambnih položajev ter zagotavljanju nastanitvenih, delovnih in skladiščnih prostorov;
- delavec slovenske carine, KI JE NEPOSREDNO NA OBMOČJIH OBOROŽENIH SPOPADOV OPRAVLJAL OBRAMBE NALOGE NA PODLAGI ZAHTEV KOORDINACIJSKE PODSKUPINE,
- oborožena pooblaščenca oseba, ki je opravljala naloge v zavodih in zbirnih centrih za vojne ujetnike,
- nabornik, ki je služil rok v učnih centrih v času od 27.06. do 18.07.1991 IN JE SODELOVAL V OBRAMBNIH AKTIVNOSTIH.

POKLONILI SMO SE SPOMINU

Srečko KRIŽANEC

Predsednik veteranske in borčevske organizacije Štore

Ob 60. obletnici zmage nad fašizmom in nacizmom smo se tudi v naši občini poklonili spominu padlim med 2. svetovno vojno.

Na dan zmage smo skupaj z gospodom županom in podžupanom, gospodom Mlakarjem ter predstavnikom krajevnega odbora ZB NOB položili cvetje in prižgali sveče na vseh spominskih obeležjih v naši občini. Ta so zelo vzorno vzdrževana.

Iz veleposlaništva Ruske federacije v Ljubljani pa smo dobili vljudnostno pismo z izjemno pohvalno vsebino, kjer se nam zahvaljujejo za pozornost pri vzdrževanju spomenika padlemu vojaku Rdeče armade, ki je pokopan v naši občini. Ob tej priložnosti je ruski veleposlanik izrazil svojo hvaležnost in spoštovanje do naše občine.

7. APRIL SVETOVNI DAN ZDRAVJA

Ivanka TOFANT

Zdi se mi prav, da se tega dne tudi mi dotaknemo, saj je zdravje naše največje bogastvo, žal pa se tega večina nas ne zaveda.

Naš najbližji prijatelj za vse življenje je naše lastno telo – stalen, vzdržljiv družabnik. Večina izmed nas pa se do njega obnaša ravnodušno. Nagibamo se k temu, da nezdravo živimo in slepi smo za opozarjajoče znake, ki nam jih pošilja telo.

Telesno in duševno zdravje je nenadomestljiv dar in naš organizem je ustvarjen tako, da ga vse življenje brani in obnavlja, če mu to pustimo. Naravne obrabne moči organizma so ogromne. Mnogi običajni bolezenski znaki so dejansko znaki telesa, ki obnavlja zdravje.

Ko živimo stresov polno življenje, se nezdravo hranimo in zanemarjamo potrebe duševnosti in duha. Čim več se naučimo o delovanju človekovega telesa, tembolj bomo lahko

občutili mir znotraj njega in pomagali njegovim samozdravilnim mehanizmom.

Dobra prehrana, ravnovesje med dejavnostjo in počitkom ter čas, ki ga posvetimo svojemu duševnemu in čustvenemu dobremu počutju, so elementi strategije za krepitev zdravja

Prehrana je gorivo, ki nam omogoča delovanje, daje energijo, gradi telo in ga popravlja. Hrana, ki jo uživamo in ki je daleč od tega, da bi izboljšala naše zdravje, je glavni dejavnik, ki prispeva k nastanku resnih zdravstvenih težav. Ko razmišljam o zdravem načinu življenja, je največ vredno, če vzpostavimo pravilno razmerje hranilnih snovi in izbiramo živila dobre kvalitete. Zelo pomembne so tudi sprostitve in vedno več pozornosti se posveča vlogi duševnega in čustvenega zdravja. Pomembno mesto za naše zdravje zavzema tudi osebna in spolna higiena ter skrb ne samo za lastno zdravje, ampak tudi za dobro počutje družine in prijateljev.

Vendar preventivna skrb za zdravje ni namenjena samo majhnim boleznim, ampak vključuje tudi najpreprostejše dnevne dejavnosti, kot so umivanje zob, rok, itd. Ne smemo pozabiti na redne zdravstvene preglede in posvete z zdravstvenimi strokovnjaki.

Zaskrbljujoče pa je, da mladi vse preveč posegajo po alkoholu in različnih poživilih, ki gotovo niso v prid zdravemu načinu življenja.

Nekje sem prebrala misel:

Modrijani ne zdravijo tistih, ki so že bolni, raje poučujejo tiste, ki še niso zboleli.

PET PEPELK NAVDUŠILO

Mentorica:

Leonida MOČIVNIK, prof.

Dramska skupina OŠ Štore že osmo leto soustvarja kulturno delovanje na šoli in v občini. Težko bi prešteli vse dramatizacije, ki so bile v tem času predstavljene na gledališkem odru in so polepšale vsakdanji utrip življenja šole in razveselile otroška srca.

Letos mineva 200 let od rojstva največjega pravljicarja vseh časov Hansa Christiana Andersena. V petek, 1. aprila, dan pred to pomembno obletnico, smo se njegovemu ustvarjanju poklonili na prav poseben način: dramska skupina se je predstavila z igro Žarka Petana *Pet Pepek*. V predstavi je sodelovalo 19 učencev od 4. do 8. razreda, ki je šest mesecev vadilo pod strokovnim vodstvom mentorice in režiserke Leonide Močivnik, glasbeno spremljavo je prispevala Karmen Žgank Gorjup, scena je nastajala pod rokami Simone Urisk in Karmen Žgank Gorjup, gledališki list pa sta oblikovala Aleš Vrbovšek in Janez Čokl.

75-minutna predstava je v telovadnico šole privabila več kot 300 obiskovalcev, ki so mlade igralce nagradili z bučnim

aplavzom in drobnimi pozornostmi, ki so izražale občudovanje, pohvalo in zahvalo za delo, ki je bilo vloženo.

Mladi igralci so zmagali na medobčinskem tekmovanju dramskih skupin, ki je potekalo v mesecu marcu v Celju. Udeležili so se medobmočnega tekmovanja dramskih skupin, ki je bilo 12. aprila v Celju.

PEPELKE V ŠTORAH

Natalija KOREN z družino in babico

Verjeli ali ne, med nami je veliko Pepelk, a tako prijetnih, sproščenih PET PEPELK v naših Štorah do 1. aprila 2005 še ni bilo. Obilica lepih plakatov in vabil nam je obljubljala nekaj novega.

In res. V petek zvečer ob 18h je bila dvorana v telovadnici Osnovne šole Štore nabito polna (ponovno po dolgem, dolgem času). Zbrala se je nadvse pisana družba babic, dedkov, mamic, očetov, sestric, bratcev, tet, stricev, sošolcev in razveseljivo-veliko število pedagoških delavcev naše šole. Nestrpno smo pričakovali začetek te pravljичne igre. Po zelo lepem in primernem uvodnem nagovoru in pozdravu vodje dramskega krožka, gospe Leonide Močivnik, se je odprla odrska zavesa. Prijetno nas je presenetila zelo lepa odrska scena in imenitna glasba. Nastala je popolna tišina. Živahno dogajanje na odru nas je vse prevzelo. Pred nami so oživali izvrstni igralski liki. Domiselna scena (delo gospe Simone Urisk in gospe Karmen Žgank) in primerno izbrana glasba (delo gospe Karmen Žgank) sta izvrstno zaokrožila dogajanje. Pogledala sem svoja sinova : mlajši z odprtimi usti, večji pa je z glasnim in prisrčnim smehom spremljal dogajanje na odru. Tudi babica je bila navdušena. Predstavo so prekinili z dvema krajšima odmoroma, da smo lahko zajeli sapo v pričakovanju nadaljevanja.

V gledanju smo zelo uživali - predvsem pa ob izboru petih sodobnih Pepelk. Ura in 15 minut je tako hitro minila, da nismo verjeli v konec. Bučen aplavz je le delno izrazil naše zadovoljstvo.

Vsi igralci so bili odlični, kar je preskromno rečeno. Bili so izvrstni!

Ob tem ne smem pozabiti omeniti, ali sploh vemo, koliko truda, prostih ur so vložili učenci v to predstavo, še več pa njihova režiserka gospa Leonida, oblikovalki scene gospa Simona in gospa Karmen ter še drugi sodelavci.

Verjamem, da lahko v imenu prisotnih rečem vsem veliki HVALA za tako prijetno uro zabave. Tako otroci kot odrasli si želimo še veliko takšnih prireditev.

Iskrene čestitke vsem sodelujočim, predvsem pa mladim igralcem!

SVOJO KULTURO PONESLI MED UPOKOJENCE

Mateja ZAKELŠEK

Slovenci imamo vsako leto priložnost, da na dan 8. februarja, ki se ponaša z naslovom slovenski kulturni praznik, pogledamo v svojo notranjost in prevetrimo lastne potenciale kulturnosti; lahko obrnemo pogled h kulturi, ki jo zahteva sodobna družba na področju glasbe, gledališča, filmoteke, literarnega ustvarjanja, lahko pa tudi preprosto to gledanost naravnamo k sebi in se vprašamo: » Ali je (in kakšne vrste) kultura sploh potrebna?!?«

Tisti, ki smo 5. februarja 2005 obiskali Dom upokojencev v Šmarju pri Jelšah zgolj z namenom, da popestrimo dan tamkajšnjim stanovalcem, smo imeli odgovore na dlani že veliko prej. Ljubiteljski pevski zbor Bojansko Štore (ki jih je tokrat ponekod spremljal še harmonikar Zlatko Knez), Tamburaška skupina Feniks in Folklorna skupina Kompole (z diatoničnim »priboljškom« Damjana Pasariča) so že pred tremi leti, ko jih je pot prvič ponesla v to sredo, ugotovili, da je bistvo kulture skrito v vsakem posamezniku, če le zna odpreti svojo dušo. Z nastopom zgoraj omenjenih so naši prijatelji, katerih leta se bodo morda v prihodnosti vpisala v zgodovino, saj nekateri že presegajo »mejo normale«, zaznali pravi pomen verzov velikega poeta Franceta Prešerna, saj je bil le-ta znan po tem, da je neskončno ljubil svoj narod. Ni jih bilo namreč tako malo, ki so jim pesmi, melodije ali ples narisali nasmeh na usta. To pomeni, da so jim ljudske glasbene kitice Ljubiteljskega pevskega zbora Bojansko Štore, tenkočutne melodije tamburašev ter igriv ples folkloristov zlezli pod kožo, saj so na koncu programa soglasno z vodjo njihovega doma dejali, da so spomini ob spremljavi repertoarja ubrali različne poti; eni so gotovo zapluli v smer, ko so jim psihofizične zmogljivosti še dovoljevale lastno angažiranost na tem področju, drugi pa so se zgolj trudili, da bi to soboto zapečatili v sebi in jo znali odpreti takrat, ko jim bo dolgčas. No, za slednje naj takoj navedem še novico, da jim bomo tudi v prihodnjem letu ob podobnem času ponovno delali družbo naštetih glasilci kulturnega utripa našega kraja. Tako smo jim obljubili in če se ne motim, je prav obljuba tista, ki človeka premakne k razmišljanju - o kulturi in na splošno o življenju.

Sicer pa... Kdor vsa leta preži na priložnosti, s katerimi bogati dneve, ure ali minute najbližjemu oziroma zgolj naključnemu sprehajalcu, je gotovo dojel bistvo umetniškega stvarjenja. Prav takšne osebe so namreč pogostokrat vzrok temu, da vaše knjižne police niso prazne. La vie, dragi bralci tega članka, življenje nam nudi spregled lastnih odstiranj božanskosti v izboru kulturne naravnosti.

V NEZNANO

Planinsko društvo Železar Štore
Jožica KRAJNC

Planinski vodniki radi presenečajo, zato planirajo kdaj pa kdaj kakšen pohod v neznano. Zlasti je tak pohod namenjen najbolj radovednemu in najštevilnejšemu delu članstva, to je ženskam. Še najbolj so za ta namen priročni prazniki v mesecu marcu.

Tokrat je naš predsednik s pomočjo vodnikov pripravil poučno ekskurzijo s pohodom na Kostelsko. Ob reko Kolpo rad zahaja na oddih, zato ta del Slovenije dokaj dobro pozna. Še bolj pa ga pozna domačinka, turistična vodnica Nataša iz vasi Žaga.

Dokler se nismo zbrali vsi pohodniki na avtobusu, cilj pohoda ni bil znan. Ugibanja so bila precejšnja. Šele ko smo se na avtocesti usmerili proti Ljubljani, nam je predsednik razkril skrivni načrt potovanja. Prvi postanek je bil predviden pred gostiščem Tušek malo pred Kočevjem. Ker smo bili za kavo v gostišču še prezgodnji, smo si lahko izza mreže ogledali le domač živalski vrt s pisanimi pavi, papigami in seveda pravim rjavim kosmatincem. Čeprav smo nato ves čas srečevali opozorila pred kočevskimi medvedi in poslušali pripovedi o bližnjih srečanjih z njim, razen tega v kletki in tistega belega v lončku, ki smo ga dobile članice za spomin, pravih medvedov k sreči nismo srečali.

Pod gradom Kostel, ki stoji na strmi skali nad nekaj samotnimi hišami in cerkvico, nas je čakala Nataša, vodička Turistično športnega društva Kostel. Predstavila nam je naše skupno druženje in nas seznanila z značilnostmi krajev ob Kolpi.

Grad Kostel je bil od nekdanjega središča vasi in pokrajine z istim imenom, ki izvira iz besede kastel, kar pomeni utrdbo ali grad. V 14. stol. so ga imeli v lasti Ortenburžani, kasneje so ga dograjevali grofje Celjski, po njihovem izumrtju je prišel v last Habsburžanov. V 16. stol. so ga uplenili in požgali Turki, kasneje po obnovi pa še Francozi v času Ilirskih provinc. Gradu niso več obnovili, pač pa so ob spodnjem delu obzidja pod Trgom zgradili Spodnji grad. Tudi ta je doživel neslavni konec 1943, ko so ga požgali domačini, da se ne bi vanj vselila sovražnikova vojska. Po letu 1999, ko je Kostel postal samostojna občina, so začeli grajski kompleks s cerkvijo sv. Treh kraljev in Trg, kje vztraja le še nekaj starostnikov, sistematično obnavljati. Opravljenega je že precej dela, a do ureditve grajskih prostorov bo potrebno še kar nekaj časa počakati.

Nedaleč pod gradom so obnovili gavge-vislice, kjer so grajski z obešanjem kaznovali nepokorščino podanikov. Prestopnike z višjih slojev so častno obglavili. Pod gavgami je odcep ceste za Žago, v gozd pa se spusti gozdna učna pot, ki vodi do v Evropi najnižje ležečega rastišča jelke na nadmorski višini dobrih dvesto metrov. Gozdni rezervat se

imenuje Krajc-Bukovje in je prepuščen naravnemu razvoju, zato se vse bolj zarašča v pragozd. Bukev je tu vse manj, impresionirajo pa vitke stoletne jelke ter z mahom preraščena debela rastočih in padlih dreves ter zelene stezice. Pot se spusti proti Žagi, kjer je nekdanje cvetelo žagarstvo, zdaj pa je v vasi le nekaj stanovanjskih hiš s tremi kapelicami in nekaj mogočnimi izviri pritokov reke Kolpe, ki jim pravijo jame. V poletnem času in ob suši je v jamah mogoče opazovati kapnike, ob taljenju snega in ob deževju pa iz jam bruha voda. Tu je tudi vhod v raj ob Kolpi, kjer je možno taboriti, se voziti po reki, ribariti ali se sprehajati v neokrnjeni naravi. Belina zvončkov je pregnala belino snega, pozdravljali so nas modri jetniki, celo kakšna vijolica in podlesna vetrnica je že vzcvetela, črnega in zelenega teloha pa je bilo tudi povsod toliko, da ni bilo več dvoma o nastopu pomladi, ki letos precej kasni.

Po prijetnem sprehodu skozi vas smo se z avtobusom odpeljali do Fare, kjer smo si ogledali zanimivo grajeno cerkev z dvema različnimi stolpoma. Ura je le na enem zvoniku prava, za označevanje ur pa ima daljši kazalec, ker majhnega kmetice s polj ne bi videle, zanje pa so pomembne le ure ne minute. V vasi smo si ogledali še župnikov čebelnjak, ki mu ga je s panjskimi končnicami opremil njegov brat z Gorenjske. Vsaka panjska končnica predstavlja eno kostelsko vas s cerkvijo. Za mali kraj z nekaj hišami in maloštevilnim prebivalstvom je veliko presenečenje mogočno šolsko poslopje s centrom za obšolske dejavnosti. Na poti proti Kočevju smo se ustavili še ob slapu Nežica ter se sprehodili do izvira potoka. Voda je zelo čista in načrtujejo njeno polnitev v steklenice. Deluje zelo osvežilno in pomlajevalno, zato smo si jo privoščili, da smo obnovili izgubljeno energijo. Tudi s šopki pravkar vzcvetelega teloha smo se opremili, kot se za praznični dan spodobi. Nato smo se popeljali do gostišča Pri grofu, kjer nas je čakala topla malica in proslava v čast marčevskih praznikov - dneva žena, materinskega dne in 40 mučenikov. Izmenjali smo si simbolična darila, ki nas bodo še dolgo spominjala na dan, ki je bil malo manj pohodniški, pa toliko bolj poučen. Imenovali smo ga kar poučna ekskurzija.

Ko smo se vračali proti domu, smo ob Janijevi harmoniki obnovili že skoraj pozabljene pesmi. Prav nič nas ni motilo, da je zunaj rosilo, ponekod pa celo snežilo. Bili smo pod streho, za nami pa prijetno preživet dan. Našemu predsedniku in njegovim pomočnikom se zanj v imenu planink najlepše zahvaljujem. Vesele bomo, če bo na programu še kakšen podoben izlet v neznano. Ko bomo lahko odložile toplu zimsko oblačila, bo tudi naš korak lažji, da jim bomo lažje sledile.

PLANINSKI IZLETI

14.05.2005	ŽELEZARSKI POHOD
28.05.2005	KRVAVEC KOMPOTELA KOREN
04.06.2005	ŽELEZARSKI POHOD
11.06.2005	ŽELEZARSKI POHOD
18.06.2005	JENKOVA ULICA GOLIVRH

25.06.2005	PROSLAVA NA SVETINI
09.07.2005	MALTATALL REISSECK
16.07.2005	PL. RAVNE POLJSKE DEVICE VELIKA ZELENICA
30.07.2005	DOBRČA

Pridružite se nam!

60 LET ORGANIZIRANEGA GASILSTVA V ŠTORAH

Srečko KRIŽANEC

Lepa obletnica in visok jubilej. Ni kaj. Po koncu druge svetovne vojne se je pričela obnova porušene domovine, pričele pa so se odvijati še druge dejavnosti, saj so potrebe narekovale ustanovitev društev, ki so ljudi zbliževala in združevala, služila pa so tudi za razvoj kraja. Tako je tistega davnega 1945. leta prišlo do ustanovitve Gasilskega društva v Štorah. Ustanovljena je bila industrijska gasilska četa železarne Štore, kar pomeni uradno začetek organiziranega gasilstva v Štorah.

V vseh letih njihovega delovanja je bilo med drugim tudi na njihov račun prelitega mnogo črnila, zato se nimam namena spuščati v podrobnosti. Ob tako visokem jubileju bodo kronologijo verjetno izdali sami. Moj namen je povsem drug in čisto preprost; posvetiti jim želim pač nekaj vrstic pohvalnih in vzpodbudnih besed ob tako visokem in častitljivem jubileju. S svojo humano dejavnostjo si to seveda nedvomno tudi zaslužijo

Spomini mi večkrat sežejo v rano otroštvo, ko so naši gasilci prirejali različna tekmovanja in srečanja na nogometnem igrišču na Lipi in ko je takratni gasilski poveljnik gospod Štefan Krumpak strumno korakal in predajal povelja stotinam gasilcev. Bilo je veličastno in nepozabno. Naši gasilci pa so imeli gasilski avto, ki so ga imenovali LUKA. Včasih si se lahko z njim tudi popeljal. V nepozabnem spominu iz otroštva pa mi ostajajo kresovanja na predvečer 1. maja na Lipi in rakete, ki

so jih gasilci spuščali v zrak. To je bilo takrat nepopisno lepo. Poseben obred pa je predstavljala postavitve mlaja. Brez pomoči gasilcev ni šlo praktično nikjer.

No, spoštovani bralci in spoštovani gasilci, ker relativno dobro poznam zgodovino in delovanje štorskih gasilcev, sem ob tako visokem in pomembnem jubileju, kot je 60 let nadvse aktivnega delovanja nekega društva, predlagal komisiji za odlikovanja v Občini Štore, da se jim podeli najvišje občinsko priznanje.

Čeprav sam nisem bil nikoli njihov član, v sebi čutim nekakšno moralno obveznost do njih in do njihovega dela. Seveda pa njihovega truda in na stotine prostovoljno opravljenih delovnih ur ne more nihče poplačati.

Z velikim veseljem pa bi rad omenil tudi preostali dve prostovoljni gasilski društvi naše občine, to sta Prožinska vas in Svetina. Brez njih si ne moremo več zamisliti našega sedaj že tradicionalnega veteranskega srečanja na Svetini in zato se jim za ves trud zahvaljujem tudi po tej poti.

SPOMLADANSKA OČIŠČEVALNA AKCIJA RIBIŠKE DRUŽINE VOGLAJNA

Ludvik LELJAK

Ribiška družina Voglajna je priredila ob občinskem prazniku Štore dne 21.5. 2005 očiščevalno akcijo Voglajne in njenega obrežja v naši občini. K akciji smo pozvali vse ribiče pa tudi ostale občane, ki jim lepo okolje nekaj pomeni, da bi se v čim večjem številu odzvali na vabilo. Zbor je bil na Opoki pri mostu ob 7. uri zjutraj. Akcijo sva vodila predsednik tekmovalne komisije Ludvik Leljak in gospodar ribiške družine Gajšek Franc.

Ladislav KALUŽA

Že v lanskoletnih številkah Štorskega občana smo veliko pisali o delovanju in ciljih športnega društva Kovinar Štore, še zlasti po uspešni uvrstitvi članskega nogometnega moštva v III. SNL. Cilj, ki so si ga zadali nogometnaši obstanek v tekmovalni ligi, se zdi po odigranih 20 kolih jesenskega in spomladanskega dela prvenstva, dosegljiv. Še šest prvenstvenih kol nas loči od zaključka tekmovanja in ljubitelji nogometa si bodo lahko doma ogledali še tri tekme, in sicer 14. in 28. maja ter 4. oziroma 11. junija 2005. Zbranih 26 točk v 20 kolih praktično že zagotavlja ekipi nadaljevanje tekmovanja v sezoni 2005/2006. Za večjo sigurnost pa bo v ostalih kolih potrebno pridobiti še kakšno točko. Ekipa vsekakor ima za to ustrezne sposobnosti.

Lestvica po 20. krogu je naslednja:

1.	Zavrč	20	12	5	3	57:16	41
2.	Paloma	20	12	4	4	40:25	40
3.	Pohorje	20	11	7	2	30:17	40
4.	Veržej	20	10	5	5	46:20	35
5.	Stojnci	20	10	4	6	47:31	34
6.	Ormož	20	7	7	6	35:30	28
7.	Tišina	20	8	4	8	32:30	28
8.	Črenšovci	21	8	4	9	31:39	28
9.	Kovinar	20	6	8	6	26:32	26
10.	Križevci	20	7	4	9	33:36	25
11.	Šmarje	20	5	6	9	25:33	21
12.	Železničar	21	5	5	11	23:38	20
13.	Šoštanj	20	4	1	15	22:57	13
14.	Bistrica	20	2	4	14	26:69	10

Razveseljivo je, da so uspehi članske ekipe vzpodbudili zanimanje za nogometno igro še pri širšem krogu, predvsem pri najmlajših. Tako se je vpis mlajše selekcije v primerjavi s preteklim letom še povečal, obiski na treningih so številčnejši, kakor tudi udeležba na tekmah v okviru tekmovanj v ligah medobčinske nogometne zveze Celje.

Športno društvo Kovinar Štore je v predvidenem roku oddalo izredno obsežno dokumentacijo za ponovno licenciranje pogojev za pridobitev licence za tekmovanje v naslednji tekmovalni sezoni.

Poleg aktivnosti v nogometnem klubu so v športnem društvu z nastopom ugodnejših vremenskih razmer pričeli izvajati svoj program tudi balinarji, v teku pa je priprava in ureditev tenis igrišč. Sicer pa športni objekti v lepih dnevih privabljajo tudi ostale krajanje, predvsem mladino in lepo je videti, da so med tednom objekti polno zasedeni. Izboljšal se je odnos do varovanja objektov in okolice, vendar še s tem ne moremo biti popolnoma zadovoljni. Vse preveč je še posameznikov, ki nekontrolirano mečejo razne odpadke, vključno z nevarnimi predmeti (steklo) na igralne površine, pa tudi pasjih iztrebkov je še preveč. Problem niso hišni ljubljenci ampak nekateri lastniki, oziroma tisto, kar je, če sploh je kaj, v njihovih glavah.

KOZOLEC

Alenka LONČAR

Kozolci so v Sloveniji zaradi zraščnosti s pokrajino simbol slovenskega podeželja in enkraten spomenik slovenskega ljudskega stavbarstva. So slovenska posebnost, tako po številu kot po obliki.

Še posebej velja to za toplarje, saj je preprostejše, enojne kozolce, mogoče najti tudi drugod po Evropi, zlasti v srednjih in vzhodnih Alpah.

Kozolci so ena izmed oblik prilagajanja na naravne razmere. Slovenija je tako zelena, ker je obilno obdarjena s padavinami, tudi v rastni dobi. Padavine lahko prizadenejo tista kmetijska opravila, ki zahtevajo suho in sončno vreme: sušenje žita, fižola, detelje, sena. Pred razvojem sodobnih tehničnih postopkov so lahko žito in seno, ki ju na njivah in travnikih ni bilo mogoče posušiti, sušili na kozolcih.

V določenem okolju se je razvilo več tipov kozolcev, zaradi različnih gradbenih materialov in vremenskih nevšečnosti. Domiseln kmečki človek pa je njegovo obliko nenehno izpopolnjeval vse dotlej, dokler ni dosegel popolnosti.

Najenostavnejši je stegnjeni kozolec (samec, anfkar, lesa), ki ga sestavlja ena vrsta stebrov, med seboj zvezanih z latami in pokritih z ozko streho. Velikost se šteje po številu oken, to je

razmikom med dvema zaporednima stebroma. Najpogostejši je na Gorenjskem, mnogokrat manjši, včasih samo z dvema oknom. V poljedelskih predelih je bilo število oken odvisno od velikosti kmetije. Stebri so bili običajno iz hrastovega lesa, ponekod tudi zidani ali celo kamniti.

Znamenitejši je vezani kozolec (toplar, cviblar, triba, stog), ki je postavljen iz dveh vzporedno postavljenih stebrov z latami, povezanih s skupno streho. Ta tip kozolca je imel večnamensko funkcijo, poleg sušenja so prostor pod streho rabili za spravljanje voz in poljedelskega orodja. Toplarje odlikuje edinstvena oblika, izredna funkcionalnost in zraščnost z naravnim okoljem, so enkratni in neponovljivi. Velikokrat stojijo v gručah ali posamezno. Njihovo lego narekuje zemljiška razdelitev in potek kolovoza.

V Posavju najdemo tip kozolca na kozla (psa), ki je kozolec stegnjenega tipa s podaljšano streho na eni strani, kjer povzema zgradbo vezanega kozolca. Ta tip kaže na majhno, revno kmetijo, ali pa na kmetijo, kjer je vinogradništvo deloma izpodrinilo poljedelstvo in živinorejo.

Prislonjeni kozolci so najpogostejši na Dolenjskem in Kočevskem, to je kozolec, ki je prislonjen h gospodarskem poslopju, najpogosteje k skednju ali hlevu.

Oblika kozolca, gradbeni materiali in lega so podrejeni nepisanim zakonom, ki jih narekuje gospodarnost. Njihova lega je odvisna od oblike tal, parcelacije, predvsem pa od njihove uporabe. Tako stojijo večinoma na robu vasi ob potki, ki vodi z njive ali travnika do domačega poslopja. Pri postavitvi se upoštevajo tudi strani neba, saj je sušenje najučinkovitejše, če tečejo v smeri od S proti J, upoštevati pa je treba tudi prepih.

V modernem kmetijstvu kozolci izgubljajo nekdanjo uporabno funkcijo, mnoge je že načel zob časa in skoraj neizogibno so zapisani pozabi.

TRADICIONALNO KRESOVANJE V ŠTORAH

Brane LONČAR

Tudi letos je Občina Štore podelila organizacijo tradicionalnega kresovanja v počastitev prvega maja delavskega praznika Turističnemu društvu Štore.

Kar precej pridnih delovnih rok članov je poprijelo za delo, saj priprava zahteva obilo truda in organizacijskih sposobnosti. Že ob devetnajsti uri je naša štorska godba na pihala pričela vabiti občane na prireditev.

Ker sonce ni in ni hotelo zaiti, kres pa pri dnevni svetlobi izgubi svojo čar, so nekoliko podaljšali svoj nastop. Končno se je mrak počasi pričel spuščati nad prizorišče, mi pa smo povabili našega župana g. Jazbeca, da vsem nam in v čast praznika pove nekaj besed.

V kulturnem programu je sodelovala break dance skupina Energy Break Team, ki vas je vedno navdušila, nastopila pa je tudi skupina bruhalcev ognja Magic Fire, ki deluje pri našem TD, in prižgala kres.

Ob glasbi narodno zabavnega ansambla Marjana Drofenika smo se prijetno družili še dolgo v noč.

Ob tej priliki bi se najlepše zahvalil Občini Štore, g. županu Francu Jazbecu, GD Štore, Športnemu društvu Štore, vsem nastopajočim, donatorjema: podjetju Trgošped in Juvec, g. Povaleju, g. Zdolšku, g. Štinglu, Štorovim in pekarni Jager. Vsekakor pa nenazadnje vsa zahvala požrtvovalnim članom našega društva.

DEVETI TRADICIONALNI POHOD PO TURISTIČNI POTI OBČINE ŠTORE

Organizator pohoda:
Betka PAVLIČ

V soboto, 07. maja 2005, je Turistično društvo Štore organiziralo 9. tradicionalni pohod po turistični poti občine Štore. Letos je bila pot prvič spremenjena in ni potekala po klasični poti.

V lepem sobotnem jutru se je na startu pohoda med železniško postajo Štore in reko Voglajno, na parkirišču podjetja Storkom, zbralo 75 pohodnikov. Ob zvokih domače glasbe smo opravili formalnosti ter popili jutranjo kavico ali čaj. Prisotne je pozdravil podžupan občine Štore gospod Jože Kragelj, ki je vsem pohodnikom zaželel srečno pot in varen korak.

Pot nas je vodila do kozolca na Pečovju, kjer smo prečkali most in po Laški vasi prišli do Bojanskega grabna. Povzpeli smo se do »Marije« in nadaljevali do ceste pod Srebotnikom, kjer nas je čakalo okrepčilo iz kombija - čaj, kava, domače pecivo.

Po krajšem počitku smo se podali proti Svetini, kjer smo se ponovno okrepčali. V cerkvi Marije Snežne je Tjaša Centrih pohodnike seznanila s kulturnimi znamenitostmi vasi Svetina. Gostoljubno nas je sprejel g. Janez Šepetavc in nam pokazal svoj muzej, ki je zelo zanimiv. Ogledali smo si tudi grob znane svetovne popotnice in pisateljice Alme Karlin na svetinskem pokopališču.

Pot smo nadaljevali v Liplново dolino, kjer je, tako kot vsako leto, gostoljubno odprla svoja vrata gospa Fanika Štarkl, ki je za pohodnike spekla domači kruh. Ogledali smo si cerkvico Sv. Florjana in Tjaša nam je povedala nekaj o zgodovini te cerkvice in o glažuti, ki je stala na tej kmetiji.

Okrepljeni in polni novih spoznanj smo pohodniki nadaljevali strmo pot v hrib mimo kmetije Jelenc, kjer nas je prijazen g. Marjan Jelenc prijetno presenetil z okrepčilom pri njegovem vodnjaku.

Pri kmetiji Arhar nas je zopet čakal kombi, tako da smo se lahko še zadnjič okrepčali in odpočili pred spustom v "Žlajfo", kjer se je naša pot končala.

V "Žlajfi" nas je čakala zaslužena malica in zvoki žive glasbe, ob kateri smo se pohodniki veselo zavrteli in zapeli.

Utrujeni od prehojene poti ter bogatejši za nova poznanstva in znanja smo se vrnil na svoje domove.

VSAKA NEŽA BODE IN VSAKA VRTNICA DIŠI

Turistično društvo Štore

Spoštovani bralci!

Na strani Turističnega društva Štore bo odslej nova rubrika »Pisma bralcev«, ki smo jo poimenovali VSAKA NEŽA BODE IN VSAKA VRTNICA DIŠI.

Neža, ta lepa a bodeča rožica, naj vas spodbudi, da nam pišete ali pošljete fotografije o stvareh, ki jih opazate v svoji okolici in vas motijo. Pa naj bo to divji odpad, polomljene klopce, nered in nesnaga na tisoč in en način in še kaj ...

Lepota in omamni vonj vrtnice pa naj vas popeljeta do stvari, ki si v vaši in naši rubriki zaslužijo pohvalo ...

Veseli bomo vseh vaših prispevkov, ki jih pošljite na naslov: Turistično društvo Štore, Cesta XIV. Divizije 15, 3220 Štore, ali pošljite po internetu: td.store@email.si.

Upamo, da bo objava v Štorskem občanu predramila koga in pripomogla k ureditvi »teh cvetk«

Svetina - najlepši hribovski kraj v Sloveniji za leto 2004

To divje odlagališče se žal nahaja tik pod Svetino.

GLAŽUTA V SVETLEM DOLU

Betka PAVLIČ

Odgovor na vprašanje, zakaj se zaselek pod Svetino SVETLI DOL tako imenuje, moramo poiskati v 17. stoletju.

Takrat so se na Celjskem pojavile najstarejše glažute na Slovenskem. Gozdne steklarne so bile številne, saj je steklo šlo v promet, les pa ni prinašal ničesar. Z glažutami so bile povezane tudi mnoge kmečke kuhalnice pepelike. (Pepelika je bila bela prašnata snov (kalijev karbonat), ki se uporablja kot surovina za pridobivanje stekla).

Kozjanske glažute so izdelovale pretežno steklenice hruškaste oblike za mineralno vodo prostornine enega litra in pa različno steklovino za shranjevanje zdravil in živil, pivsko posodje, svetila, servirno in jedilno posodo, stekla za šipe. Od vseh teh izdelkov je le malo ohranjenega. Največ je lestencev, ki krasijo podružnične cerkve.

Na našem Štorskem območju je bila steklarna v Kočnem selu na Mrzli planini pod Svetino.

Glažuto je leta 1753 postavil grof Gaisruck, lastnik novoceljske gosposčine, sredi bukovih gozdov, ki jih ni mogel drugače izkoriščati.

V času 20-letnega obratovanja so nastali tako veliki goloseki, da so jih še v 19. stoletju uporabljali bolj za pašo kot za pridelavo lesa. **Steklarji tujega rodu so mesto poimenovali »LICHTENTHAL«, to je Svetli Dol, saj se je svet odprl, ko ni bilo več gozdov.**

Ob steklarni je grof Gaisruck dal postaviti kapelo sv. Florjana, zaščitnika steklarjev in gasilcev, ki stoji še danes. Na sprednji steni je vzdana plošča z latinskim napisom, ki slavi steklarje in ustanovitelja.

Steklarna je bila postavljena brez gubernijskega dovoljenja in je delovala največ dve desetletji. Zadnji pisni dokument o obratovanju je iz leta 1773.

Na steklarno, o kateri ni več sledu, spominja tudi ime zaselka Glažuta, ki je nastal tam, kjer so steklarji izsekali gozd.

STAREJŠI ZA VIŠJO KAKOVOST ŽIVLJENJA DOMA

Ivanka TOFANT

Je projekt, ki ga organizira Združenje Društva upokojencev Slovenije v sodelovanju s Skladom za evropsko dejavnost. V Sloveniji je pristopilo k temu projektu 36 DU in med njimi tudi Štore z željo, da pomaga starejšim od 69 let, ki živijo na svojih domovih, ne glede na to, ali so člani društva upokojencev ali ne.

Ko prihajamo v zrelejše leta, smo večina zadovoljni, ker smo še kar zdravi, vendar se kljub temu večkrat presenetimo, ko razmišljamo, kako bo, ko ne bomo mogli več v celoti sami poskrbeti zase. Kaj bo, če zbolimo? Ali nas bo kdo obiskal ali prišel na klepet? Bo v domu za starejše prostor za nas? Kaj, kako, kam naj se obrnemo za nasvet?

Do sedaj smo poznali samo domove za starejše, pa še tam ni bilo vedno možno dobiti proste postelje.

V vedno hitrejšem tempu življenja pogosto ostanemo sami, medtem ko so naši otroci v službi ali vnuki v šoli, prijatelji pa, seveda, če jih imamo, kje na obisku.

Morda se bo kdo vprašal, zakaj se je za ta projekt odločilo ravno Društvo upokojencev?

Statistično nas je starejših vedno več, in če si ne bomo med seboj pomagali, bomo ogrozili naše zanamce. Med drugim imajo starejši najlažji dostop do vrstnikov in najlažje je zaupati tistemu, ki ima podobne težave.

Vodilni cilj projekta je izboljšati kvaliteto življenja vseh tistih, ki so osamljeni in želijo jesen življenja preživeti v domačem okolju. Pomagati in iskati pomoč za tiste, ki jo želijo in potrebujejo.

Velika večina se v tretjem življenskem obdobju zapira vase, zato ta projekt daje velik pomen temu, da spregovorimo o sebi.

Kako smo v Štorah pristopili k temu projektu?

Pričeli smo z iskanjem prostovoljcev za laično pomoč, ki bodo na domačem terenu obiskali starejše od 69 let in z njimi izpolnili vprašalnik, kateri bo vseboval želje in potrebe starejših. Podatki vprašanih bodo zaupne narave in skrbno varovani na sedežu društva.

Izkoristiti želimo znanje, izkušnje in energijo starejših za organizacijo medsebojne pomoči. V projekt nameravamo vključiti javne zavode in nevladne organizacije.

Naša želja je, da sodelujete s prostovoljci, ki vas bodo obiskali v naslednjih mesecih, kajti le tako bomo lahko izvedeli za vaše želje in potrebe in po naših zmožnostih pomagali.

Pomagati drugemu, je narediti nekaj dobrega, narediti nekaj za sebe, za svojo dušo.

OBVESTILO

DPU Štore

V Štorah je nov prehrambeni obrat za pripravo toplih obrokov po imenu TULI. Vodja obrata se je obrnil na nas z namenom, da našim članom ponudijo dostavo toplega obroka na dom.

Kosilo je sestavljeno iz juhe, priloge, dveh vrst mesa, sestavljene solate in kruha.

Cena obroka je od 700,00 SIT do 750,00 SIT, dostava tudi ob vikendih.

Prijavite se v društveno pisarno.

PRVI NASTOP UČENCEV GLASBENE ŠOLE V ŠTORAH

Lidija BUSER

V začetku šolskega leta 2004/2005 so v Osnovni šoli Štore zadoneli prvi toni iz glasbil učencev dislociranega oddelka

glasbene šole Celje v Štorah. Dvajset učencev prvega razreda je prva generacija, ki pod mentorstvom štirih profesorjev pili svoje znanje na klavirju, klarinetu, flavti ali trobenti. Po komaj

šestih mesecih so svoje znanje prvič predstavili tudi občinstvu.

Osemnajst mladih »virtuozov« je tako, kot se je v uvodnem nagovoru izrazil ravnatelj Glasbene šole Celje mag. Vid Marcen, doživelo prvi aplavz. Na veliko presenečenje ponosnih staršev, babic in dedkov ter ostalih prisotnih so otroci pokazali veliko znanja in veselja do glasbe. Nasmehi na obrazih po končanem nastopu pa so dokaz, da se je trud, ki so ga vložili v vaje, poplačal. Upajmo samo, da bodo vztrajali in nadaljevali glasbeno tradicijo, ki je v Štorah ni malo.

NAŠI DIJAKI NA RTV-ju

Dijaki 3. A in 3. B
Srednja šola Štore

Dijaki 3. letnikov Srednje šole Štore smo v četrtek, 3. marca 2005, obiskali našo prestolnico. V Ljubljani smo si ogledali prostore RTV Slovenija in filmsko hišo Viba film.

Najbolj smo bili navdušeni, da smo lahko sodelovali pri snemanju oddaje Štafeta mladosti. Še celo najbolj glasni dijaki smo ostali brez besed, ko se je snemanje oddaje pričelo. Po ogledu RTV prostorov smo se napatili proti

velikim studiem Viba filma. Prijazno so nam razkazali ogromne kulise.

»Po končanem šolanju bom študirala režijo, « je navdušeno povedala naša dijakinja. Ampak vsega lepega še ni bilo konec. Nakupovalni center BTC nas je čakal z odprtimi vrati trgovin in restavracij. Utrujeni in polni novih vtisov smo se dijaki vrnili v Celje in šli vsak svojo pot proti domu.

POROČILO S CANKARJEVEGA TEKMOVANJA

Daniela PAJ, 2. b
Srednja šola Štore

V soboto, 19. 3. 2005, je v Slovenskih Konjicah potekalo državno tekmovanje v znanju iz slovenskega jezika, in sicer na OŠ Pod goro.

Barve naše šole so zastopale: Natalija Oprčkal, Mojca Hvala,

Barbara Kvar, Diana Posedi ter Daniela Paj.

Na začetku smo bili prijazno pozdravljeni s strani Zavoda za šolstvo, Slavističnega društva, župana občine Slovenske Konjice in gospoda ravnatelja omenjene šole. Po kratkem programu, ki so ga pripravili osnovnošolci in gimnazijci konjiške šole, smo se odpravili proti učilnicam, kjer so nas čakale nove naloge.

Bili smo pod močnim pritiskom. Vedeli smo, da gre tokrat zares. Želeli smo samo eno: da bomo lahko to, kar smo prebrali, tudi s pridom izkoristili pri dopolnjevanju testa, ki je bilo časovno omejeno. Ko je 45 minut minilo, smo oddali liste na konec klopi in čakali.

Kmalu smo dobili informacijo, da nas čaka malica in potem nadaljevanje tekmovanja. Po več kot polurnem odmoru smo se »zapodili« še v tistih 90 minut, ki so nam bile na voljo za pisanje eseja. Menim, da je bila organizacija zelo dobra, testi podkovani z vsemi možnimi vprašanji, esej pa se je navezoval na priložene liste in odlomke. Ta dan bo zagotovo še dolgo ostal v mojem spominu, saj so se dogajale samo prijetne in zanimive stvari. Lepo. In čisto nič lačni nismo bili. Prav nasprotno! Prijazni ravnatelj je poskrbel tudi za naše lačne želodčke. Hvala za dobro organizacijo in vse izrečene besede za pogum ter vlivanje moči z največjim optimizmom. Hvala pa velja posebej tudi naši mentorici Barbari Škorc, ki je poskrbela tudi za naše starše. Navsezadnje pa se zahvaljujem našemu pridnemu fotografu Klemnu, ki je te lepe trenutke shranil v svoji arhiv.

Za spomin seveda"! ;)

PLANINSKI KROŽEK

Karmen ŽGANK GORJUP

Pohod na Resevno (02.04.2005)

Hojo štejejo med nepogrešljive prvine sodobne športne vzgoje in zdravega načina življenja v vseh starostnih obdobjih. To je najbolj preprosta, najcenejša in najbolj dostopna športna dejavnost, ki lahko zmanjšuje negativne posledice sodobnega življenja. Čustven in kulturn odnos do narave sta danes splošno priznani vrednoti. S hojo in bivanjem v naravi oblikujemo čustven odnos do narave, ki je podlaga za poznejše samostojno odhajanje v naravo. Čustven odnos do narave je tudi podlaga za naravovarstveno in okoljevarstveno ozaveščanje. V letošnjem šolskem letu smo planirali pet izletov. Naš prvi izlet smo opravili v mesecu oktobru. Cilj izleta je bil »Vrunčev dom » na Svetini. Drugi izlet je bil v mesecu

Pohod na Stari grad (november 2004)

novembru. Odpravili smo se na Celjski grad. Tretji izlet pa smo imeli v začetku aprila. Peljali smo se z vlakom do Šentjurja. Otrokom je vožnja z vlakom zelo všeč in nekateri so se peljali tudi prvič. Cilj izleta »Resevna«. V letošnjem

letu imamo planirana še dva izleta, in sicer Velika planina in Raduha. Na izletih imamo strokovno vodstvo izkušenih planinskih vodnikov. Spremljali so nas gospodje Slavko Fidler, Mirko Žagar in Gorazd Bokšan. V krožek je vključenih 22 učencev prvega in drugega razreda devetletke. Izletov se udeležujejo tudi starši otrok, ki obiskujejo planinski krožek.

1. RAZVIJAMO SKRIB ZA ZDRAVO ŽIVLJENJE
2. RAZVIJAMO POZITIVEN ODNOS DO ŠPORTA IN NARAVE

GORNIŠTVO JE DEL SLOVENSKE NACIONALNE IDENTITETE, IZLETI PA SO UVOD V GORNIŠTVO.

POROČILO Z DRŽAVNEGA OTROŠKEGA PARLAMENTA

Anka OŠEP, 8.b

V ponedeljek, 14.2.2005, je v Ljubljani potekal 15. državni otroški parlament. Tja smo se odpravili tudi učenci celjske regije, ki so nas izbrali na regijskem otroškem parlamentu, ki je potekal na naši šoli. Spremljali sta nas dve mentorici: ga. Alenka Dietinger (OŠ Loče) in ga. Mojca Rožman (OŠ Štore).

Ob 7.30 smo se parlamentarci iz Šentjurja, Celja, Vitanja, Vojnika in Štor zbrali pred OŠ Hudinja. Kmalu je po nas prišel kombi in nas popeljal proti prestolnici. Vožnja ni trajala dolgo in ob 9.30 smo že stali pred Parlamentom. V dvorani Državnega zbora smo se srečali s predstavniki iz ostalih delov Slovenije in se razdelili v 4 delovne skupine:

- POLOŽAJ OTROK V EVROPI
- DRŽAVLJANSTVO, DEMOKRACIJA, NESTRPNOSTI IN DISKRIMINACIJA
- GLOBALIZACIJA, VOJNA IN MIR, REVŠČINA
- IZOBRAŽEVANJE

Sama sem bila v tretji skupini, kjer se je trlo veliko različnih mnenj, a smo jih ob koncu le uskladili in pripravili zaključke.

Globalizacija ima dobre in slabe strani. Dobra stran je ta, da veliko ljudi dobi novo zaposlitev, saj se odpirajo nova delovna mesta, po drugi strani pa evropska podjetja izpodrivajo slovenske proizvode.

Po enournem razpravljanju smo z delom v skupinah zaključili in se okrepčali z malico. Po malici je sledila skupna razprava v glavni dvorani Državnega zbora. Vsaka delovna skupina je za govorniškimi odrom poročala o svojem delu in

skupinskih sklepov, v nadaljevanju pa smo o vseh predstavljenih sklepih izrazili mnenja in pripombe tudi ostali. Pri vroči razpravi so sodelovali tudi nekateri znani slovenski politiki: šolski minister Milan Zver, varuh človekovih pravic Matjaž Hanžek, poslanka LDS Darja Lavtižar Bebler in še nekateri drugi. Zmotilo nas je dejstvo, da so nekateri izmed njih med potekom razprave brez opravičila odšli in s tem pokazali svoj odnos do problemov mlajše generacije.

Mladi parlamentarci v družbi Matjaža Hanžka (varuha človekovih pravic)

Največ parlamentarnega časa smo posvetili štipendijam (menimo, da jih je premalo), devetletki (ki še bolj obremenjuje učence), prednostim in slabostim vstopa v Evropsko unijo. Govorili smo o upadanju rojstev v Sloveniji in posledicah tega problema.

Veliko vroče krvi je bilo na račun same organizacije nacionalnega otroškega parlamenta, saj pri le dveh urah, odmerjenih za razpravo, marsikdo ni prišel do besede. Za konec smo izbrali temo za prihodnji, 16. šolski parlament, ki se glasi: TABUJI PREPOVEDANE STVARI.

V Celje smo se vrnilo polni novih vtisov in izkušenj, a tudi zelo utrujeni.

S PRAVLJICO V SVET

Ana Jasmina OSEBAN

Teden slovenske knjige smo v Štorah obeležili na prav poseben način. V sredo, 20. aprila 2005, je knjižnica Štore v sodelovanju z vrtcem Lipa počastila najmlajše bralce tekmovalce za bralno značko »Bralček palček« s slovesnim zaključkom bralne pustolovščine, na katero so se v tem šolskem letu podali skupaj s svojimi starši. Za lično potrdilo, ki, upajmo, že krasi steno ali knjižno polico otroške sobe, je moral vsak otrok »prebrati«, pripovedovati, oziroma prisluhniti zgodbam vsaj treh knjig in povedati eno pesmico.

Predstava Žabji kralj

Knjige vplivajo na jezikovni razvoj ter mišljenje in otroci, ki v rani mladosti začutijo lepoto varnega naročja s knjigo v roki, bodo vse življenje radi brali. In teh otrok v Štorah gotovo ni malo! Letos je bralno priznanje prejelo kar 36 otrok iz vrtca Lipa in 11 otrok iz vrtca v Kompolah. Vsem še enkrat čestitamo!

Otroci zavzeto opazujejo predstavo

Da pa je bila slovesna prireditev še bolj prijetna, so malčke in njihove starše nasmejali člani študijskega krožka improvizacijske igre z domiselno zaigrano priredbo pravljice bratov Grimm, Žabji kralj.

OBISKALI SO NAS PRVOŠOLCI

(doživljajski spis)

Rok KORBAR, 4.a

V petek, 15. aprila, so nas drugo učno uro obiskali prvošolci.

Po malici smo prestavili mize in stole. Učenci prvega razreda so plašno vstopili. Mi smo jih prijazno sprejeli in jih povabili, naj sedejo. Moji sošolci so nastopali v igri Mrzla zima, ki jo je napisala sošolka Eneja Kovač. Z navdušenjem smo si skupaj ogledali igro in na koncu nastopajočim zaploskali. Učenci in učiteljici so se zahvalili in odšli.

Tudi nam je bila igra všeč in prav ponosni smo bili na svojo sošolko.

POMAGALA SEM ČRNEMU KOSU

(domišljjski spis)

Urška SKAMEN, 4.a

Nekega dne sem v gozdu srečala kosa, ki je močno jokal.

»Zakaj jočeš?« sem vprašala. Kos je odgovoril: »Izgubil sem čevlje.« »Pridi, jih bova poiskala,« sem rekla. Nekaj časa sva že hodila, nato pa sem ga vprašala: »Kje si jih nazadnje videl?« A kos se ni spomnil. »Spomni se,« sem ga vzpodbujala. Končno se je spomnil in rekel: »Zdi se mi, da so v grmovju.« »V katerem pa?« sem ga vprašala. »V tistem,« je dejal in pokazal na bližnji grm. Pokukala sva v kar nekaj grmov, a čevljev ni bilo. Kos je bil vedno bolj žalosten. »Kje si jih še videl?« sem ga vzpodbujala. A tudi tokrat se ni spomnil. Takrat je mimo prišla stara gospa in spraševala: »Čigavi so čevlji, čigavi so čevlji, ...?« »Moji!« je zaklical kos.

Kos se je potolažil. »Še sreča, da je mimo prišla moja dobra sosedka,« je dejal.

TA IN ONI SVET

Petra JAGER, 8.c/9

Jaz rada živim.

Jaz rada diham zrak.

Jaz rada gledam svet

ampak ne svet okoli sebe.

Jaz bi rada živela.

Rada bi dihala ta zrak.

Rada bi gledala svet

ampak svoj sanjski svet...

JAZ IN ŽIVLJENJE

Jernej ŠKORJANC, 8.a/9

Že to, da mi je Bog dal možnost,
da živim, mi dosti pomeni;
življenja ne prepuščam naključju
in se z njim spopadam dan za dnem.

Vem, da so v njem
vzponi in padci,
zato si ob vsakem padcu rečem:
»Le vztrajno naprej!«

Z dvignjeno glavo
po vijugasti poti,
nadaljujem pot svojih prednikov
in se borim z valovi življenja.

KAKO VIDIM SVET OKOLI SEBE

Irena BABIČ, 8.b/9

Svet je velika krogla,
podobna žogi
na kateri živijo
živa in neživa bitja.

Če stopim pred hišo,
zagledam sonce
in modro nebo,
ki ga prekrivajo beli oblaki.

Stojim na zemlji,
ki je prekrita z zeleno travo
in okoli mene je popolna tišina.
Raj...

Nina KRIŽANEC

Ne sicer čisto prava, pa vendar. Že več let sem si želela sponzorirati otroka. Velik problem je bil moj dvom, če bo denar res prišel do tistega otroka. Preko študentskega časopisa, pri katerem delam, sem pred leti spoznala Kranjčana Miho Logarja.

To je en čisto poseben fant oz. mlad moški, ki se najbolj doma počuti v Ugandi v Afriki. Zato

se je s prijateljem Ugandčanom Amrosem Kibuuko lotil svojevrstnega projekta. Leta 2001, takrat še oba študenta podiplomskega študija Razvojnih študij na Univerzi Uganda Martyrs, sta ustanovila organizacijo Edirisa. Pridružili so se jima še drugi študentje in prostovoljci, tako da je do sedaj sodelovalo že 50 ljudi iz 16 držav. Edirisa se ukvarja s šolstvom, informiranjem in publikacijami ter z umetnostjo. Več o njihovih dejavnostih, zgodah in nezgodah pa najdete na spletni strani www.edirisa.org.

Edirisa v jeziku ljudstva Bakiga, ki živi v Kabaleju v jugozahodni Ugandi, pomeni okno. Tam je tudi osrednji center Edirise, ki se imenuje Srce. Edirisa pomeni okno, da svet vidi Afriko, in okno, da Afrika vidi svet.

Eden izmed projektov organizacije je tudi sponzoriranje otrok. Kar pomeni, da podpornik nameni mesečno 5 evrov organizaciji Edirisa in s tem omogoči otroku šolanje, šolsko uniformo, šolske potrebščine, Edirisi pa se omogoči izvajanje dodatnih dejavnosti. Prizadevajo si, da bi otroke naučili čim več praktičnih veščin (šiviljstvo, rokodelstvo, lesarstvo itd.), saj bi se tako lažje preživljali. Za sponzoriranje so najprej izbrali sirote, saj je vas hudo prizadel aids in je veliko otrok ostalo brez staršev.

Oktober 2003 sem tako postala ena izmed sedemdesetih podpornikov otrokom (predvsem sirotam) iz Bufuke v Ugandi. Čudovit občutek je, ko prejmeš e-pošto s sliko in sporočilcem, ki ti ga pošlje »tvoj« otrok.

Moji deklici je ime Christine, jaz jo kličem kar Kristinca. Stara je 9 let, ima mamo, dva brata in tri sestre. Oče je umrl leta 1995 in mama je ostala sama, noseča s Christine. Njen najljubši predmet je angleščina. Želi si, da bi nekoč postala medicinska sestra. Po vrnitvi iz šole doma nabira drva in gre po vodo v jezero. Spat gre ob devetih. Najlepša izkušnja v njenem življenju je božič, najhujša pa, kadar je tepena. Nočna mora: da jo piči kača. Zelo rada pleše tradicionalne plesne in plava. Njena najljubša hrana so matooke (banane z

okusom krompirja) in krompir. Najljubša žival: krava. Najljubša barva: rdeča. Najboljši dan: ponedeljek, ker je to dan za tržnico.

Malo drugače kot pri nas, kajne? Letno namenim za Christine 60 evrov (šolanje in pristočasne dejavnosti). Podporniki lahko seveda otrokom pošljemo še pakete z oblačili, igračkami, športnimi rekviziti in ostalimi, prepotrebni stvarami. Zato se vedno, kadar kupujem zase, najdem še na otroških oddelkih trgovin. 60 evrov letno ni veliko, mi pa veliko pomeni, da ni vmes celega kupa posrednikov. Če že daješ svoj težko prisluženi denar v dobrodelne namene, pač rad veš, da se ni z njim nekdo okoristil.

Meni je sponzorstvo v veselje, dobivam tudi sporočila od organizacije, kako se ima moja deklica in kaj počne, Christine pa to v življenju tudi pomaga. Upam, da se bova čim prejsrečali.

Mnogo je še otrok, ki potrebujejo pomoč. Če želiš tudi ti komu pomagati, lahko več o Edirisi izveš na zgoraj omenjeni spletni strani, kjer si lahko prebereš bogato zgodovino organizacije in si ogledaš kratek film, lahko pa me tudi pokličeš, da ti povem kaj več.

RK CELJE obvešča, da bo

7.junija 2005

organizirano po terenu občine Štore pobiranje oblačil, posteljnine, odej, bele tehnike, skratka vsega, kar je še uporabno in vi ne potrebujete, drugi pa si ne morejo kupiti.

Očiščene in zložene stvari pripravite v škatle ali svežnje, da bo lažje pobiranje in sortiranje.

S pobiranjem pričnemo ob 15.00 uri. Prosimo, da do te ure dostavite stvari na naslednja zbirališča:

- Osnovna šola Štore,
- Prva garaža na Čečevem,
- Dom upokojeencev na Lipi,
- Osnovna šola Kompole,
- Draga pri g. Leljaku,
- Gasilski dom v Prožinski vasi,

V kolikor želite, ali imate večje stvari, pokličite in se bomo oglasili domov.

Marija LAMUT

SONČNICE

Franciška PUŠNIKMETLIČAR

Moj rojstni kraj je vas Tratna ob Voglajni v Slivnici. Rodila sem se četrtega julija 1917. leta, v času prve svetovne vojne. Vas Tratna je bila prelepa dolina, obdana s hribi in gozdovi. Zato so dolino imenovali »med gorami«. Skozi njo je tekel potok Voglajna.

Leta 1914 je izbruhnila prva svetovna vojna, to je bilo 19. julija na nedeljo Marije Magdalene. Na tisti dan je

bila lepa nedelja v Slivnici, kjer je cerkev posvečena Mariji Magdaleni. Praznovali so vsi vaščani. V bližini cerkve je bila tudi gostilna, njen gospodar je bil takratni župan gospod Jurij Lesjak.

V gostilni so živahno igrali muzikantje. Ljudje so se veselili in plesali. Tisti trenutek stopi v gostilno neki moški s kosom papirja v roki in prosi za tišino. Občani se niso takoj zmenili zanj in na glas še enkrat zavpije: »Tišina, prosim!« Tokrat so ljudje obmolknili. Možakar pove, da se je pričela splošna mobilizacija. V trenutku je nastala smrtna tišina, ženske so pričele jokati. Moški so morali iti v vojsko, med njimi je bil tudi moj oče.

Vojna je trajala štiri leta. Moj oče je večkrat prišel domov na dopust. V tistem času sem na svet prišla tudi jaz. Zato je moj oče dobil takrat dopust in od veselja je zoral manjšo njivo, na kateri je posejal sončnice, simbol mojega rojstva. Ko se je oče vrnil v vojsko, je izvedel, da je med tem v neki bitki padla njegova četa do zadnjega vojaka. Ker ni bilo več njegove čete, je dobil novo zadolžitev v bolnišnici.

Leta 1918 je bilo vojne konec in moj oče se je srečno vrnil domov. Večkrat mi je pripovedoval zgodbe iz časa vojne. Imel me je srčno rad, vedno me je pestoval in mi govoril, da sem njegov sonček in da mi ni zastoj posejal sončnic. Odslej so na moji njivi vsako leto sejali sončnice.

Nekega dne pa so prišli odgovorni iz železarne Štore in pričelo se je z deli za zajezitev potoka Voglajna. Pričeli so z gradnjo Slivniškega jezera. Voda je zalila mojo njivo s sončnicami in mojo rojstno hišo. Domačini so morali žalostno zapustiti svoje domove in si jih poiskati drugje.

Ko se bodo ure mojega življenja iztekale, si želim za zadnje slovo šopek sončnic, simbol mojega življenja.

OSREDNJA KNJIZNICA CELJE
KNJIZNICA V ŠTORAH - ODDELEK ŠTORE

Marjeta PIRMAN

»Prijeteljje imam, katerih družba mi je nadvse draga, iz vseh dežel in vseh časov prihajajo, in čeprav jih je njihova učenost obsula s časom, je vendarle tako lahko občevati z njimi, saj so mi zmeraj na voljo.«

Misli, ki jih je v 14. stoletju izrekel slavni Francesco Petrarca, vedno znova prebudijo zavest o pomembni vlogi knjige kot duhovne vrednote, ki se je pojavljala skozi različna zgodovinska obdobja in se pojavlja še danes.

Med nami je mnogo "knjigoljubov", ki preživijo velik del svojega časa s knjigo in se njihova ljubezen do nje nikoli ne postara in utruje, ko se iz dneva v dan sprehajajo med knjižnimi policami in vedno najdejo kaj zase.

V oddelku Štore je na knjižnih policah zbranih več kot 23.000 enot knjižnega gradiva (leposlovnih in strokovnih knjig) in več kot 1950 enot neknjižnega gradiva (revij, časopisov, dvd-jev, video kaset, avdio kaset, zgoščenk...)

Začetki delovanja knjižnice segajo v pozna sedemdeseta leta. Trenutno ima ta oddelek celjske knjižnice 420 aktivnih članov, od tega se jih je v letu 2004 včlanilo 47. Naša želja je širiti bralno kulturo pri vseh generacijah, začevši z najmlajšimi, ki s knjigami pridobivajo prva znanja in si spodbujajo domišljijo. Otroci iz vrtca Štore sodelujejo v Malčku bralečku, otroci iz OŠ Štore pa v Šviga bralečku, to je neke vrste bralna značka. Naši bralci lahko komunicirajo z nami tudi preko interneta. Tako si lahko knjižno gradivo rezervirajo, naročijo in podaljšajo izposojni rok. V preteklem letu je ta način komunikacije uporabilo 252 članov.

Mladi do 18. leta in brezposelni (z ustreznim dokazilom) ne plačajo članarine, enkratni stroški ob včlanitvi pa znašajo 600 sit.

Knjižnica je odprta ob torkih od 10. do 13. ure in ob sredah od 14. do 18. ure.

Naša vrata so odprta za vse ljudi, zato velja naš rek: »Nihče ni premlad, nihče ni prestar, nihče ni preveč ali premalo učen«, da bi hodil v knjižnico. Vabljeni ste tudi vi.

DODAJATI ŽIVLJENJE DNEVOM IN NE DNEVE ŽIVLJENJU

Ana Jasmina OSEBAN

Gotovo ste že slišali za hospic. Nekateri da, drugi ne, ali veste pa si predstavljate, s čim se hospici ukvarjajo. Običajen odgovor, ki ga dobim na vprašanje »ali poznaš hospic«, je ta, da je moj sogovornik sicer že slišal za takšno organizacijo, ampak ne ve natančno, s čim se ukvarja, »Nekaj v zvezi z umirajočimi«. Poslanstvo Slovenskega društva hospic je dosti širše od tega. Pred stoletji so hospici zagotavljali ljudem hrano in prenočišče, danes pa pomagajo neozdravljivo bolnim, ki se bližajo koncu svoje življenjske poti, in skrbijo za osveščanje družbe o problematiki žalovanja. V slovenskem prostoru smo prisotni že 10. leto, območna enota Celje pa bo letos junija slavnostno obeležila svojo 5. obletnico ustanovitve.

Društvo ima sedež v Ljubljani, območni odbori pa so se doslej ustanovili v Celju, Mariboru, Velenju, Murski Soboti, Krškem, Kopru in na Jesenicah. Celjska enota nudi storitve prebivalcem velikega dela celjske regije, aktivno delujemo tudi v občini Štore. Ker je naša pomoč namenjena tudi občankam in občanom Štor, se mi zdi smiselno delovanje društva predstaviti tudi v takšni obliki.

Slovensko društvo hospic je nevladna, neprofitna, humanitarna organizacija, ki izvaja spremljanje in oskrbo umirajočih bolnikov in njihovih svojcev, programe pomoči žalujočim, detabuizacije v javnosti, organizira izobraževanja za strokovne delavce in širšo javnost (seminarji, delavnice) in izdaja literaturo s tega področja.

Osnovna dejavnost društva je program celostne oskrbe bolnika z napredovalo, neozdravljivo boleznijo, pri kateri se aktivno zdravljenje bolezni spremeni v podporno ali blažilno zdravljenje in lahko v doglednem ali kratkem času pride do smrti. Cilj obravnave je zagotavljanje čim boljše kakovosti preostalega življenja z lajšanjem bolečin in drugih težav ter zagovorništvo bolnika ob spoštovanju njegovih želja, samoodločanju in dostojanstvu. Vodilo pri delovanju hospica je predvsem prepoznati in izpolnjevati želje in potrebe bolnika in svojcev. Mnogi si želijo umreti doma, tam, kjer se počutijo varne. Pa vendar ima danes le malo ljudi možnost umirati doma. Svojce je strah, nimajo časa ali so preobremenjeni, preprosto ne vedo, kako naj ravnajo... Kadar bližnji nimajo časa ali pa ne vedo, kako preseči hromeči zid strahu in bolečine, lahko priskoči na pomoč razumevajoče srce in topla dlan nekoga, ki ni tako osebno vpleten, hkrati pa ima sposobnost in željo približati se človeku v njegovem bistvu, v njegovi biti. Tu lahko nastopi hospic s spremljanjem umirajočih in pomočjo družini. Celostno oskrbo zagotavlja strokovni tim, v katerem sodelujejo medicinska sestra,

družinski koordinator, psiholog in zunanji sodelavci (osebni zdravnik, zdravnik specialist, patronažna služba, fizioterapevti, služba oskrbe na domu, prostovoljci...). Vključitev hospica lahko svetujejo zdravnik, patronažna medicinska sestra, prijatelji in znanci. Bolnik ali svojci pokličejo na hospic in izrazijo potrebo po spremljanju. V skladu z načeli hospica so storitve za bolnika, svojce in žalujoče brezplačne.

Za žalujoče se pomoč hospica po smrti bolnika ne konča, ampak se po programu nadaljuje vsaj še eno leto; to je tedaj, ko potrebujejo največ opore. Svojce umrlih, ki smo jih spremljali v hospicu, že sami povabimo v program pomoči žalujočim, drugi žalujoči pa nas lahko poiščejo na svojo željo. V hospicu se žalujoči dogovorijo za osebni ali telefonski posvet, kasneje pa se lahko pridružijo skupinam in delavnicam za pomoč žalujočim, ki jih vodi strokovno osebje (v Celju se je pred kratkim zaključila skupina za pomoč žalujočim po izgubi partnerja). Po zaključeni osebni obravnavi se lahko vključijo tudi v klub žalujočih (srečanja kluba v Celju potekajo enkrat mesečno).

Dragoceno razsežnost v spremljanje umirajočih prinašajo tudi prostovoljci. S podarjeno prisotnostjo, posluhom in pravo bližino bolnim obogatijo preostali del življenja. Delo prostovoljca vodijo in usmerjajo strokovni delavci hospica. Društvo vsako leto v različnih krajih Slovenije organizira izobraževanje za nove prostovoljce, ki traja 11 tednov in trenutno poteka prav v Celju.

Posebno pozornost namenjamo žalujočim otrokom. Zanje organiziramo kreativne delavnice, kjer predelujejo bolečo izgubo starša, bratca, sestrice ali starih staršev. Vsako leto izvedemo »Tabor za levjesrčne« (poleti in jeseni), kjer otroci pod budnim očesom strokovnega osebja hospica predelujejo svojo žalost po izgubi.

Za kakršne koli informacije smo vam na voljo na telefonski številki 03/548-60-11 ali 051/418-446. Obiščete nas lahko tudi v prostorih hospica na Malgajevi 4 v Celju. Stika z vami bomo vesele Heda, Marinka in Ana.

Vabimo vas, da sprejmete našo dlan. Kadar koli je to v naši moči in domeni, vam bomo pomagali neposredno, sicer pa vam bomo svetovali, kam se po pomoč lahko obrnete.

znak Slovenskega društva hospic

VABILO

*Kulturno društvo Štore 2000
Ljubiteljski pevski zbor "BOJANSKO"*

*prireja v počastitev praznika
OBČINE ŠTORE*

*REVIJO
PEVSKIH ZBOROV
"OD DRAVE DO SAVE"*

*V SOBOTO 4. junija 2005 ob 17. uri
v telovadnici OŠ Štore.*

*V programu sodelujejo zbori in vokalne skupine
iz Koroške, Mariborske regije in Zasavja.*

Vsi ljubitelji lepega petja, prisrčno vabljeni!

Vstopnine ni!

»RJA FEST™

Turistično društvo Štore organizira 2. srečanje društev Občine Štore, kulturno-glasbeno prireditev

»RJA FEST« 2005
v soboto, 18.6.2005, s pričetkom ob 15.00 uri,
na nogometnem igrišču na Lipi.

Zopet izzivamo vsa društva in posameznike, da sestavijo svoje ekipe tekmovalcev ali navijačev (lahko oboje) in se med seboj pomerite v športno-zabavnih disciplinah: nošenje vode, vlečenje vrvi, tek z zvezanimi nogami, slepa »šajtrga«, gol spin, met železa v daljavo, hitrostno pitje (morda tudi piva).

V ekipi tekmovalcev morajo biti prijavljeni minimalno trije in maksimalno pet tekmovalcev. Vsako društvo, klub ali organizacija lahko prijavi eno ali več ekip. Vsaka ekipa tekmuje v vseh disciplinah. Najboljše tri ekipe prejmejo pokal »RJA FEST«.

V ekipah navijačev morajo biti minimalno trije navijači. Navijaške skupine se bodo ocenjevale po izvirnosti (ime ekipe, navijaški »program«, ...). Najboljša ekipa navijačev prejme pokal »RJA FEST«. Prijave ekip tekmovalcev in navijačev sprejemamo najkasneje do petka, 17.6.2005.

Po končanem športno-zabavnem delu pa bodo na odru nastopili:

- **bruhalci ognja Magic fire**
- **glasbene skupine Sugar sox, Zeus in »dečki s Sotle« - MI2**

Vsa dodatna vprašanja, informacije in prijave ekip na telefonski številki:

- **041 889 965 Žan**
- **041 793 939 Nuša**

VSTOPNINE NI, DOGODEK BO !!!

VABLJENI VSI !!!

V PRIMERU SLABEGA VREMENA PRIREDITEV ODPADE !

OBVESTILO

TEHNIČNI PREGLEDI TRAKTORJEV

Avto Celje obvešča, da bodo tehnični pregledi traktorjev in traktorskih priklopnikov
v ponedeljek, dne 30.05.2005 od 13.00 do 14.00 ure, pri Krajevni skupnosti Svetina.

Za dodatne informacije pokličite na telefon 041/ 203-201

Avto Celje
 Tehnični pregledi

VABILO

OBMOČNA ENOTA HOSPIC V CELJU

vabi na slavnostno obeležitev 5. obletnice ustanovitve

»Lepo je, kadar lahko delimo radost in obogatimo svoje življenje, ne s stvarmi, ki imajo vrednost, ampak s stvarmi, ki so vrednote.« (R. Kerševan)

Obenem z deseto obletnico ustanovitve

Slovenskega društva hospic praznujemo v Celju pet let, odkar smo odprli vrata naše območne enote.

Ob tej priložnosti Vas vljudno vabimo, da se nam pridružite na slavnostnem srečanju, ki bo **v sredo, 8. junija 2005, ob 17. uri v sejni sobi Splošne bolnišnice Celje.**

Osrednja gostja prireditve, ga. Metka Klevišar, nas bo notranje obogatila s pogovorom o svoji zadnji knjigi: Moja četrta kariera.

ZAHVALA

Prišel je petek, 15.04.2005, ko so se zblinile vse skrite želje in sanje naše drage mame in babice Slavice Pinter iz Prožinske vasi 69/a, Štore.

Z veliko bolečino v srcu se zahvaljujem vsem sosedom za pomoč ob njeni bolniški postelji: posebej pa družinam Grajžl, Glavač, Mastnak, Kroflič, Tofant, vsem sorodnikom in znancem za darovano cvetje, sveče, sv. maše in sožalja.

Hvala gospodu Marjanu Tržanu za iskren poslovilni govor, gospodu župniku za lepo opravljen obred, pevcem IDILA, gospodu Zagajšku, Občini Štore - g. Mlakarju za pogrebne storitve in trobentaču za odigrano žalostinko.

Vsem prisrčno hvala.

Hči Stanka Mramor z Jožetom in Petrom

OBVESTILO O RIBIŠKEM TEKMOVANJU

Za pokal Občine Štore prireja Ribiško društvo Voglajna **ribiško tekmovanje za člane RD** 29. 5. 2005.

Zbor bo ob 7. uri pri bistroju Opoka. Vabljeni tudi zunanji člani !

31.5. 2005 pa RD Voglajna prireja **ribiško tekmovanje za upokojence,** domače in zunanje. Zbor bo ob 7. uri pri bistroju Opoka.

Predsednik tekmovalne komisije
Ludvik Leljak

PRVI SLOVENSKI GLASBENI FORUM V ŠTORAH

Matej BUČAR

V soboto, 19. 03. 2005, je v gasilskem domu v Prožinski vasi potekal prvi slovenski glasbeni forum. Na »jam session« se je preko znanega kitarškega foruma Zidaric (www.zidaric.net) prijavilo preko 50 glasbenikov iz cele Slovenije. Kitaristi, basisti, bobnarji in vokalisti so svoj glasbeni talent predstavili publiki in ostalim sodelujočim na spontan način. Zasedba na odru se je neprestano spreminjala in vsak sodelujoči glasbenik je na ta način lahko predstavil sebe in svoj stil igranja. Glavni »krivec« za odlično pripravljeno in lepo izpeljano prireditev (kakršne v našem kraju zelo pogrešamo), organizator Bučar Matej, pa vse zainteresirane, ki so lačni dobre glasbe in radovedneže vabi k sodelovanju na **naslednjem »jam session-u«**, ki bo potekal

v soboto, 25. 06. 2005,
v gasilskem domu v Prožinski vasi.

Vljudno vabljeni vsi!

Vstopnine ni, dogodek bo!

Informacije:

- 041 331 613 Bučar Matej
- www.zidaric.net

